

PARAFIE, KOŚCIOŁY I KAPLICE W POWIECIE BIŁGORAJSKIM

WSTĘP

Kolejny, piąty już z kolei, jubileuszowy informator Starostwa Powiatowego w Biłgoraju poświęcony jest kościołom, parafiom i kaplicom powiatu biłgorajskiego. W określeniu „kościół” zawiera się zarówno Lud Boży, czyli wierni a także budowla sakralna służąca jako dom modlitwy. Kościoły są najcenniejszymi w i praktycznie jedynymi zabytkami architektury w powiecie biłgorajskim. Świadczą o żywej wierze ludu zamieszkującego Ziemię Biłgorajską na przestrzeni wieków. W przeszłości Ziemia Biłgorajska należała do diecezji chełmskiej, przemyskiej oraz krakowskiej. Po przyłączeniu Ziemi Chełmskiej do Polski w 1366 roku przez Kazimierza Wielkiego diecezję chełmską erygował papież Grzegorz XI 13 lutego 1375 roku, chociaż pierwszy biskup chełmski franciszkanin Tomasz z Sienna był już mianowany biskupem w 1359 roku. Diecezja chełmska należała do metropolii w Haliczu a następnie we Lwowie. W 1490 roku stolicę diecezji przeniesiono z Chełma do Krasnegostawu. W 1604 roku biskup Jerzy Zamojski podzielił diecezję na 10 dekanatów, wśród których był Turobin, Zamość, Krasnystaw. Od sejmu czteroletniego w 1790 roku diecezję chełmską powiększono o część dawnej diecezji krakowskiej: archidiakonat lubelski oraz dekanaty w Urzędowie i Zaklikowie które później znalazły się w diecezji kieleckiej. Rozbiory Polski przyczyniły się do likwidacji diecezji chełmskiej, co ostatecznie stało się faktem w 1805 roku. Diecezja krakowska należała do największych w Europie, a archidiakonat lubelski istniał już w 1198 roku. W okresie przedrozbiorowym Biłgoraj należał do dekanatu urzędowskiego, natomiast po okresie rozbiorów część obecnych dekanatów Turobin i Biłgoraj należały do dekanatu zawichojskiego. Oficjalnie diecezja lubelska powstała 23 września 1805 roku bullą papieża Piusa VII. W 1805 roku przyłączono do diecezji lubelskiej dekanat tarnogrodzki, który należał do diecezji przemyskiej i archidiakonatu jarosławskiego. Dekanat w Biłgoraju powstał w 1865 roku. Po drugiej wojnie światowej Ziemia Biłgorajska w całości należała do diecezji lubelskiej i obejmowała 4 dekanaty biłgorajski, turobiński, tarnogrodzki, szczebrzeszyński. W 1992 roku na mapie administracyjnej kościoła rzymskokatolickiego pojawiły się nowe diecezje. Na skutek reformy administracji kościoła powiat biłgorajski należy do 2 diecezji: archidiecezji lubelskiej-dekanat Turobin oraz diecezji

zamojsko-lubaczowskiej dekanaty Biłgoraj Północ, Biłgoraj Południe, Józefów i Tarnogród. Jedną miejscowość z terenu powiatu Chłopków z kościołem filialnym parafii Św. Antoniego Padewskiego w Radecznicy należy do dekanatu Szchebrzeszyn. Ogółem w powiecie biłgorajskim znajduje się 31 kościołów mających status parafii rzymskokatolickich oraz 37 kościołów i kaplic filialnych. Najstarszym i najcenniejszym kościołem jest kościół p.w. św. Dominika w Turobinie wzniesiony w 1530 roku. Zaliczony do świątyń zbudowanych w stylu renesansu lubelskiego. Z XVIII wieku pochodzą kościoły WNMP i św. Jerzego w Biłgoraju, kościół św. Bartłomieja w Goraju, kościół św. Kazimierza w Radzięcinie, kościół Przemienienia Pańskiego w Tarnogrodzie z obrazami włoskiego malarza Domenico Tintoretti i kościół św. Jana Chrzyciela w Potoku Górnym. Bezcennymi drewnianymi perłami architektury są kościół w Trzęsinach, do którego uczęszczają nasi parafianie z Żelebska, kościół św. Rocha w Tarnogrodzie i kościół Ofiarowania NMP w Bukowinie z najstarszym obrazem przedstawiającym widok Zamościa.

Oba kościoły pochodzą z XVII wieku. Z 1768 roku pochodzi drewniany kościół -sanktuarium św. Stanisława Biskupa w Górecku Kościelnym. W Biłgoraju w Puszczy Solskiej rozwija się kult św. Marii Magdaleny. Najstarszym ośrodkiem parafialnym jest Czernięcin, w którym parafia istniała już w 1394 roku oraz Goraj, w którym parafia powstała w 1379 roku. Duża liczba kościołów i kaplic szczególnie filialnych powstała w latach osiemdziesiątych XX wieku. Obok kościołów rzymskokatolickich w krajobrazie powiatu biłgorajskiego występują 3 kościoły polskokatolickie w Długim Kącie, Majdanie Nepryskim i Gródkach. Funkcjonują też 2 parafie prawosławne św. Trójcy w Tarnogrodzie istniejąca od 1567 roku, z filią p.w. Podwyższenia Krzyża Pańskiego w Korchowie i powstała w 2006 roku parafia prawosławna św. Jerzego w Biłgoraju. Niniejsza prezentacja jest pierwszą próbą zinwentaryzowania 74 kościołów powiatu biłgorajskiego należących do wyznania rzymskokatolickiego, polskokatolickiego i prawosławnego.

Marian Kurzyna

Stanisław Schodziński

Parafie, Kościoły i Kaplice w Powiecie Biłgorajskim PARAFIE KATOLICKIE

Parafia Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Aleksandrowie

Odpust: MB Nieustającej Pomocy - 27 czerwca
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9⁰⁰, 11³⁰

23-408 Aleksandrów
tel. (084) 687-50-10

Proboszcz: ks. kan. Piotr Lizakowski

Historia parafii:

Pierwsza świątynia parafialna, p.w. MB Nieustającej Pomocy, z lat: 1935 - 36, zbudowana została przez miejscowych rzemieślników. Był to kościół drewnia-

ny, jednonawowy, w kształcie prostokąta, oszalowany, przy prezbiterium 2 małe zakryście, 2 wieżyczki: jedna na frontonie, a druga nad nawą (na sygnaturką), wyposażony w 3 drewniane ołtarze. W ołtarzu głównym był obraz MB Nieustającej Pomocy. Ołtarze boczne z 1960 r.: lewy - z obrazem Chrystusa Króla, w prawym - obraz MB Częstochowskiej. W roku 1994 został rozebrany i przeniesiony do parafii Kryłów, gdzie służy jako kościół filialny w jednej z wiosek. Budowa obecnego kościoła, rozpoczęta została w 1994 r. Jest to projekt, wykorzystujący materiały miejscowe (kamień józefowski). Kamień węgielny wmurowany został przez bpa Jana Śrutwę 27 czerwca 1996 r. Kościół posiada układ trzynawowej bazyliki o wyższej nawie środkowej. Nawy boczne posiadają dachy pulpitowe, ściany podłużne, międzynawowe, posiadają układ arkadowy.

Kościół p.w. M.B. Nieustającej Pomocy w Aleksandrowie

Parafia Chrystusa Króla w Biłgoraju

ul. Polna 32
23-400 Biłgoraj
tel. (0-84) 686-35-42

Odpust: obchodzony jest w uroczystość Chrystusa Króla - ostatnia niedziela roku liturgicznego, przełom listopada i grudnia
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 10⁰⁰, 12⁰⁰, 17⁰⁰

Proboszcz: ks. kan. Henryk Stec

Historia parafii:

Kościół ten jest najmłodszy z biłgorajskich świątyń. Powstał w 1982 r. Parafia istnieje od 1984 r. Świątynią parafialną został kościół, który od r. 1982 służył jako punkt katechetyczny i kaplica parafii p.w. Wniebowzięcia NMP (poświęcona przez bpa Piotra Hemperka). Od 7 czerwca 1990 r. służy jako Samodzielny Ośrodek Duszpasterski p.w. Chrystusa Króla. W latach 1993-99 ruszyła budowa Domu Parafialnego. Granice parafii przebiegają pomiędzy ul. Lubelską i rzeką Ładą. Kościół parafialny pochodzi z 1982 r. Jest murowany. Modernizowany w 1991 r. Zmienio-

no wtedy m.in. wygląd ołtarza głównego, przystosowano mieszkanie przy kościele do funkcji plebani i salę katechetyczną do potrzeb kancelarii. Świątynia jest jednonawowa. W ołtarzu znajduje się obraz Chrystusa Króla.

Wewnątrz świątyni na łuku tęczowym jest drewniana rzeźba Ukrzyżowanego Chrystusa. Wyposażenie kościoła jest skromne, budynek ma estetyczne otoczenie, na które składa się trawnik z ozdobnymi gatunkami świerków srebrzystych, jałowce i tuje. Przy kościele jest kamienna, rzeźbiona figura Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej. Obok kościoła zbudowany jest dom parafialny. Trwają prace zmierzają-

Kościół Chrystusa Króla w Biłgoraju

ce do budowy nowego kościoła o większej pojemności dla wiernych. Stowarzyszenia, organizacje i ruchy religijne działające na terenie parafii: Koła Żywego Różańca, Legion Maryi, KSM, parafialny zespół charytatywny i ministranci.

Kościół w budowie

Nowy kościół powstanie na biłgorajskim osiedlu Różnówka. Parafia p.w. Chrystusa Króla istnieje od 1991 roku i obecnie liczy 2,6 tys. osób. Obecnie trwa budowa nowego, dużego kościoła, gdyż obecna świątynia jest zbyt mała dla wciąż rozwijającego się osiedla. Budynek wolnostojący wyróżniający się w otaczającym go krajobrazie. Forma tradycyjna op-

arta na planie krzyża łacińskiego. Dominuje wieża z dzwonnica usytuowana w bezpośrednim sąsiedztwie bryły kościoła. Tarnsept tworzą dwie kaplice o różnej wielkości. Od strony północnej do prezbiterium przylegają 2 mniejsze bryły prostopadłościennych, mieszczące zakrystię oraz salkę katechetyczną. Wnętrze 3 nawowe rozdzielone dwoma rzędami słupów. Zarówno sklepienia jak i słupy posiadają jednolitą formę nietypowych struktur kryształowych. Nad przedsionkiem umiejscowiony jest chór (antresola). Prezbiterium podniesione o 4 stopnie ponad poziom pozostałej części kościoła. Podobnie jest z zakrystią. Pod zakrystią mieści się pomieszczenie gospodarcze oraz kotłownia – dostępne od zewnątrz obiektu.

Makieta kościoła

Kościół w budowie

Parafia Św. Jerzego w Biłgoraju

ul. Ogrodowa 3
23-400 Biłgoraj
tel. (084) 686-76-02

Odpust: św. Jerzego - 29 kwietnia

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰

Proboszcz: ks. kan. Czesław Szuran

Historia parafii:

Parafia rzymsko - katolicka św. Jerzego w Biłgoraju jest jedną z młodszych parafii obecnej diecezji zamojsko - lubaczowskiej. Świątynia parafialna stojąca w centrum miasta jest znaną i bliską sercu prawie każdego mieszkańca Biłgoraja. Zbudowana została jako świątynia greko-katolicka w latach 1790

- 1793 staraniem ks. Jana Zieniewicza. Konsekrowana przez unickiego biskupa diecezji chełmsko - bełzkiej Porfirego Skarbka Ważyńskiego 28.05 1978 r. Kościół wraz z tutejszym miastem przechodził różne koleje. Architekt jest nie znany. Jest murowany z cegły, otynkowany. W latach 1987-1989 dobudowano dwie boczne nawy. Po obu stronach prezbiterium zakrystie. W 1875 r. siłą został zamieniony na cerkiew prawosławną. W 1919 roku nastąpiło przekazanie cerkwi katolikom obrządku łacińskiego. W czasie okupacji niemieckiej, w 1939 r. po spaleniu kościoła p.w. Wniebowzięcia NMP był świątynią dla całego miasta. W roku 1940 Niemcy oddali kościół prawosławnym i tak było do roku 1945. Po wojnie świątynia wróciła do katolików, była kościołem rektoralnym, gromadzącym zwłaszcza dzieci i młodzież szkolną. Potrzeby duszpasterskie miasta Biłgoraja skłoniły biskupa lubelskiego do erygowania nowej parafii kościele. Stało się to 3 czerwca 1984 r. Proboszczem został mianowany dotychczasowy rektor tegoż kościoła ks. Marian Goral. Staraniem pierwszego proboszcza nowej parafii, kościół został powiększony o dwie nawy i zbudowana została plebania w latach 1984 - 1990. W latach 1987 - 1989 dobudowano dwie boczne nawy. Po obu stronach prezbiterium są zakrystie. W 1990 r. z tej parafii wydzielona została parafia p.w. Chrystusa Króla.

Kościół p.w. Św. Jerzego w Biłgoraju

Sanktuarium Św. Marii Magdaleny Parafia Św. Marii Magdaleny w Biłgoraju

ul. Krzeszowska 1
23-400 Biłgoraj
tel. (084) 686-16-96

Odpust: św. Marii Magdaleny - 22 lipca
św. Antoniego z Padwy - niedziela po 13 czerwca,
MB Różańcowej - I niedziela października,
Św. Franciszka - 4 października

Msze św. w niedziele i święta, godz: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 17⁰⁰ (czas zimowy), 18⁰⁰ (czas letni)

Proboszcz: ks. kan. Jan Maksim

Historia parafii:

Obecnie istniejący kościół jest szóstą z kolei budowlą na tym miejscu. Pierwsze cztery były drewniane, fun-

dacji rodziny Zamoyskich. Już w 1603 r. na miejscu objawień św. Marii Magdaleny wybudowano kaplicę, pierwszy kościół wybudowano w 1644 r.; spalili go Kozacy w 1648 r. Ostatnią świątynię drewnianą wybudowano w 1705 r. Spłonęła ona od pioruna 22 VI 1794 r. Dopiero w latach 1921-1928 wybudowano kościół istniejący do dzisiaj. Został konsekrowany p.w. św. Marii Magdaleny przez bp. M. Fulmana (15 V 1932). Budynek murowany, trzynawowy. Monumentalna budowla w duchu eklektycznym nawiązuje w bryle i w detalu architektonicznym do renesansowo-barokowych form architektury polskiej. Obok prezbiterium jest zakrystia, na frontonie wieża, sufit prezbiterium i nawy głównej jest bogato zdobiony stiukami, sufit w nawach bocznych gładki, posadzka z terakoty, ołtarz główny murowany z drewnianą nadstawą. W ołtarzu tym jest zabytkowy obraz św. Marii Magdaleny (zapewne w. XVII) i drugi - MB Różańcowej (z lat 1934-1940). Kościół ma 2 drewniane ołtarze boczne: po stronie prawej - MB, a po lewej - św. Antoniego Padewskiego. W ołtarzach bocznych są zabytkowe obrazy: św. Antoniego Padewskiego (w. XVII/XVIII), N.M.P. Niepokalanie Poczętej (XVIII w.), MB Kodeńskiej (XVIII w.), św. Mi-

Kościół p.w. Św. Marii Magdaleny w Biłgoraju

kołaja (XVIII w.), św. Franciszka (XVIII w.), św. Florianiana (XVIII w.) i ludową rzeźbę Chrystusa Frasobliwego z 1836 r. Ławki i konfesjonały dębowe, zabytkowa chrzcielnica (XVIII w.), odnawiana w 1969 r., na chórze muzycznym organy 19-głosowe. Na wieży kościelnej umieszczono 3 dzwony w 1973 r. Dawna dzwonnica (II połowa w. XVIII) stoi obecnie poza cmentarzem kościelnym, przy ul. Tarnogrodzkiej.

daleny. W 1604 r. Jan Zamoyski, kanclerz i hetman wielki koronny, ówczesny właściciel folwarku, na terenie którego miało miejsce objawienie, ufundował drewnianą kapliczkę poświęconą świętej. Około roku 1623 powstało tu oratorium. Zamieszkał w nim pustelnik Albetrus Eremita, opiekujący się ówczesną kaplicą. Jan Sobiepan Zamoyski, do sąsiedniej Puszczy Solskiej w 1644 r. sprowadził z Zamościa franciszkanów. Prawdopodobnie wówczas erygowano w

Obraz Św. Marii Magdaleny

Kaplica św. Marii Magdaleny w Biłgoraju, dawniej w Puszczy Solskiej

W 1603 r. nad rzeką Ruską Ładą, na skraju Puszczy Solskiej pasterzom objawiła się św. Maria Magdalena. Wg przekazywanych legend, strzegący bydła pasterze ze wsi Sól, usłyszeli dziwne dźwięki. Idąc za ich głosem znaleźli dwa dzwony wiszące na sośnie, które same wprawiały się w ruch i zdawały się wiernych wzywać do modlitwy. Wieść o widzeniu pasterzy obiegła okolicę. Lud począł się gromadzić na wspólnej modlitwie. Podczas modlitwy zgromadzeni ujrzeli unoszącą się nad drzewami postać św. Marii Magdaleny, która wzywała, aby miejsce to poświęcić Bogu. Pełni głębokiej wiary ludzie otrzymywali w miejscu objawienia liczne łaski. Po zbadaniu sprawy władze kościelne zezwoliły na kult św. Marii Mag-

Puszczy Solskiej parafię, którą w latach 1692-1864 zarządzali franciszkanie konwentualni. Zakonnicy byli kustoszami kultu św. Marii Magdaleny i opiekowali się kaplicą z cudownym źródłem. Obecną kaplicę św. Marii Magdaleny wzniesiono w 1794 r. (prawdopodobnie na miejscu spalonego kościoła). W jej wnętrzu znajduje się ocembrowana studnia z cudownym źródłem oraz ołtarz z obrazem św. Marii Magdaleny (1792 r.) i rzeźbami biskupów. Na ścianach kaplicy wiszą dwa wotywny obrazy rokokowo-ludowe (pocz. XIX w.) z przedstawieniami legendy oraz cudów św. Marii Magdaleny w Puszczy Solskiej. Kult św. Marii Magdaleny w parafii trwa nieprzerwanie. Wiernych gromadzą doroczne odpusty (22 lipca). Ponadto, 22 każdego miesiąca odprowadzana jest msza św. z nieśporami o św. Marii Magdalenie. Kaplicę odwiedza ją miejscowi wierni oraz turyści, którzy zabierają ze sobą wodę ze źródła.

1. Kościół filialny p.w. MB Anielskiej w Smółsku Małym.

Odpust: MB Anielskiej (pierwsza niedziela lipca)

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 10⁰⁰

2. Kościół filialny p.w. Miłosierdzia Bożego w Woli Dereźniańskiej.

Odpust: Miłosierdzia Bożego (pierwsza niedziela po Wielkanocy)

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 12⁰⁰

Kościół MB Anielskiej w Smółsku Małym

Kościół p.w. Miłosierdzia Bożego w Woli Dereźniańskiej

3. Kaplica szpitalna p.w. Miłosierdzia Bożego przy parafii Św. Marii Magdaleny w Biłgoraju

Msze św.: godz. 8⁰⁰

4. Kaplica p.w. Św. Krzysztofa w Domu Kombatanta przy parafii Św. Marii Magdaleny w Biłgoraju

Msze św.: godz. 14⁰⁰

Kaplica szpitalna p.w. Miłosierdzia Bożego

Kaplica p.w. Św. Krzysztofa w Domu Kombatanta

Kaplica w Dereźni - w budowie

Parafia Trójcy Świętej i Wniebowzięcia N.M.P. w Biłgoraju

ul. 3 Maja 1
23-400 Biłgoraj
tel./fax (084) 686-74-98

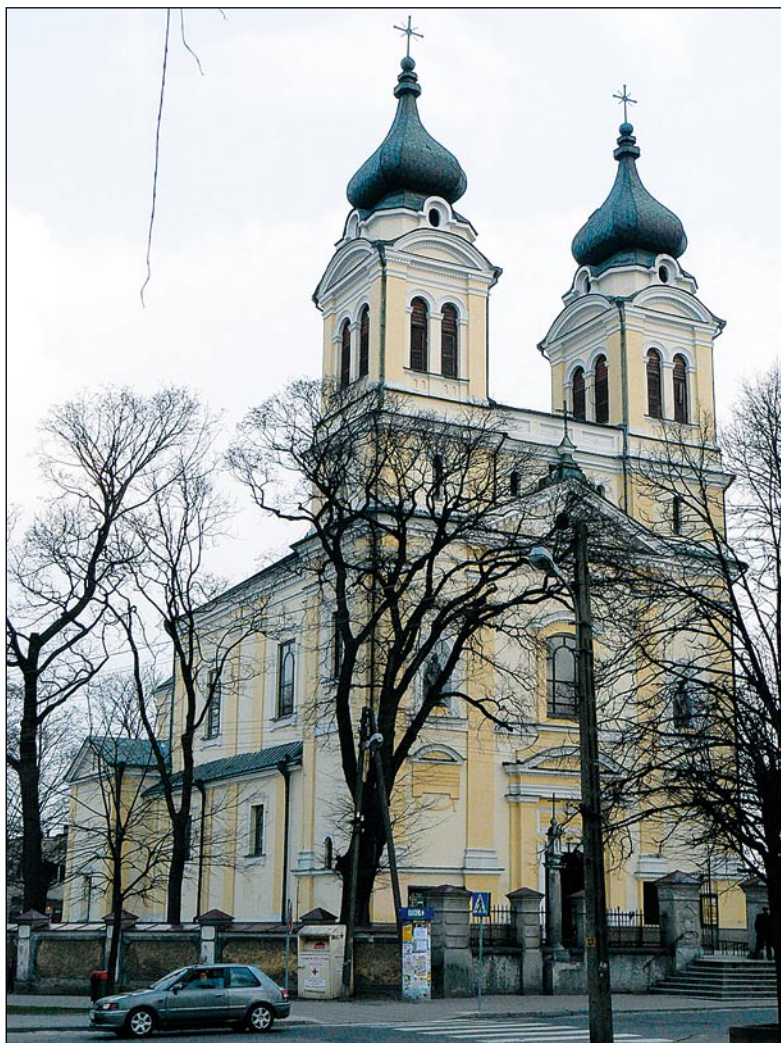
Odpust: Uroczystość Trójcy Przenajświętszej,
Wniebowzięcia NMP - 15 sierpnia.

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 6³⁰, 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 18⁰⁰

Proboszcz: ks. prałat dr Józef Flis

Historia parafii:

Kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP. W 1604 r. istniała tu rzekomo kaplica. Kolejna świątynia, drewniana, wzniesiona została ok. roku 1700. Budowa obecnego kościoła rozpoczęta została w 1732 r. Kościół konsekrowany, 6 czerwca 1778 r., przez sufragana chełmskiego bpa Melchiora Kochnowskiego. Świątynia utrzymana jest w stylu póź-

Kościół p.w. Trójcy Świętej i Wniebowzięcia N.M.P. w Biłgoraju

nobarokowym orientowanym. Kościół murowany z cegły, otynkowany. Nawa dwuprzęsłowa z węższym i niższym, prostokątnym, dwuprzęsłowym prezbiterium, przy którym od północy zakrystia ze skarbczykiem na piętrze, od południa kaplica. Od zachodu dwie czworoboczne wieże, między którymi kruchta pod chórem muzycznym; od południa, przy nawie, niewielka nowsza kruchta. Wewnątrz, w dolnej strefie nawy, głębokie wnęki arkadowe na ołtarze pomiędzy filarami przyściennymi; ściany rozczłonkowane parzystymi pilastrami podtrzymującymi belkowanie. Sklepienia kolebkowe z lunetami, na podwójnych gurtach, zrekonstruowane w 1942 r. Fasada trójdzielna, dwukondygnacyjowa, rozczłonkowana pilastrami, nad częścią środkową trójkątny szczyt na tle muru attykowego, w szczycie klasycyzująca dekoracja roślinna; górne kondygnacje wież nadbudowane w latach: 1883- 1885. Otwory okienne i nisze w obramieniach kilku typów, na osi portal barokowy. Elewacje boczne rozczłonkowane pilastrami z ząbkowanym gzymsem koronującym. Dachy dwuspadowe, niższy nad prezbiterium; dolne wysunięte części bocznych elewacji nawy, odpowiadające wnękcom ołtarzowym, kryte pulpitowo; hełmy wież baniaste zrekonstruowane w 1942 r., kryte blachą. Ołtarze drewniane, dopasowane do barokowego stylu świątyni. W ołtarzu głównym znajduje się obraz MB Wniebowziętej, ołtarze boczne: po lewej stronie MB Częstochowskiej i św. Józefa, po prawej - Przemienienia Pańskiego i św. Antoniego, zaś w bocznej kaplicy ołtarz św. Mikołaja.

Kościół p.w. Trójcy Świętej i Wniebowzięcia N.M.P. w Biłgoraju

1. Kaplica p.w. św. Brata Alberta Chmielowskiego, w Domu Pomocy Społecznej w Teodorówce.

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 10⁰⁰

Kaplica poświęcona, 8 kwietnia 1995 r., przez bpa zamojsko-lubaczowskiego Jana Śrutwę.

Kościół im. Jana Pawła II – w budowie

Kaplica Św. Brata Alberta Chmielowskiego w DPS w Teodorówce

2. Kościół p.w. Jana Pawła II w Biłgoraju

Ks. Józef Flis - obecny proboszcz, podjął się bardzo trudnej misji budowy kościoła p.w. Jana Pawła II, który powstanie na ul. Cegielnianej w Biłgoraju. 12 kwietnia 2007 roku, rozpoczęto wznoszenie murów świątyni. Zaprojektowana jest przez inż. Romana Orleckiego z Rzeszowa koncepcja wraz z pewnymi zmianami uzyskała aprobatę Komisji Budowlanej w Kurii Diecezjalnej. Zaakceptowana koncepcja nowego kościoła ukazuje ogromne możliwości dla duszpasterzy oraz wiernych. Sam kościół trójnawowy będzie miał dwa boczne ołtarze z możliwością

urządzania dekoracji na święta Bożego Narodzenia czy Zmartwychwstania Pańskiego. Ponadto będzie również chór, z boku - sklepik z prasą katolicką i dewocjonaliami, a za prezbiterium będzie kaplica. Drugą część zabudowania wypełniają pomieszczenia z przeznaczeniem dla użytku parafian. Mieścić się tam będzie m.in.: biblioteka parafialna, kawiarenka, sale rekreacyjne, sala konferencyjna oraz sale dla młodzieży. Pozostałą część stanowią mieszkania dla duszpasterzy.

Projekt Kościoła p.w. Jana Pawła II w Biłgoraju

Parafia Najświętszego Serca Jezusa w Biszczy

23-425 Biszczka 48
tel. (084) 685-60-25

Odpust: niedziela po Uroczystości NSPJ - 24 czerwca,
Ofiarowania NMP - 21 listopada.
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9⁰⁰, 12⁰⁰

Proboszcz: ks. Ireneusz Fedec

Historia parafii:

Do roku 1875 istniał tu drewniany kościół unicki, który później zamieniono na prawosławny. Na początku XX w. był on bardzo zniszczony. W 1912 r. została wybudowana nowa cerkiew prawosławna wg planów inż. Koczorowskiego z Warszawy. Fundatorem był rząd carski. W r. 1919 nastąpiło poświęcenie kościoła, p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa, przez misjonarzy jezuickich. Kościół częściowo przerobiono w związku z przeznaczeniem go do kultu katolickiego. Kościół murowany, z zewnątrz wyłożony

kremową terakotą, w stylu bizantyńskim (częściowo zatracono cechy tego stylu). Przy prezbiterium znajdują się 2 zakrystie (jedna nowa), na frontonie jedna wieża, wieżyczka na sygnaturkę nad nawą. Ołtarz główny, drewniany, został wykonany w roku 1945. W ołtarzu są 4 obrazy: Serca Pana Jezusa, MB Częstochowskiej, Św. Rodziny i stygmatów św. Franciszka. Ołtarz boczny po prawej stronie był wykonany w 1966 r. Na chórze muzycznym są 10-głosowe organy. W oknach prezbiterium umieszczono witraże. Na wieży kościelnej znajdują się dzwony poświęcone przez bp. Jana Mazura w 1966 r.

Kościół p.w. Najświętszego Serca Jezusa w Biszczy

Kościóły Filialne:

1. Kościół filialny, p.w. Ofiarowania NMP w Bukowinie.

Odpust: 2 sierpnia

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 10³⁰

Kościół p.w. Ofiarowania NMP w Bukowinie

Historia parafii:

Ten kościółek rzymsko – katolicki i miejsce jego położenia od ponad 400 lat jest sercem Bukowiny, dar Akademii Zamojskiej. Kościół p.w. Ofiarowania NMP jest drewniany, konstrukcji zrębowej, zwęglowany na węgiel gładki, oszalowany, na kamiennym podmurowaniu. Nawa prostokątna z węższym prezbiterium zamkniętym trójbocznie, przy którym od strony północnej zakrystia. Wewnątrz pozorne sklepienia kolebkowe z zaskrzynieniami wykonane ok. 1900 r., wsparte na dwóch słupach. Belka tęczowa fazowana z krucyfiksem i rzeźbami Matki Bożej i św. Jana zapewne z w. XVII. Chór muzyczny nowszy wsparty na dwóch słupach. Szczyt zachodni z oka-

pem. Dach dwuspadowy, lekko załamany, wspólny nad nawą i prezbiterium, pobity gontem, z wieżyczką na sygnaturkę, krytą blachą; nad kruchtą dwuspadowy, nad zakrystią pulpitowy, kryty dachówką. Portal z kruchty do nawy profilowany, z nadprożem w ośli grzbiet, z okresu budowy kościoła; drzwi z pierwotnym zamkiem i okuciami. W elewacji frontowej kruchty dwie nisze z rzeźbami ludowymi św. Antoniego z Dzieciątkiem i Wojciecha. Ołtarz główny z obrazem Matki Boskiej z Dzieciątkiem z XVII w. lub z pocz. XVIII w., odnawianym, w predelli obraz św. Jana Chrzciciela nauczającego na puszcy z XVII w. W ołtarzach bocznych obrazy: świętych i patronów Polski w predelli.

2. Kościół filialny, p.w. MB Wspomożenia Wiernych w Zyniach.

Odpust: 20 maja

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 10³⁰

Historia parafii:

Kościół p.w. MB Wspomożenia Wiernych w Zyniach z lat: 1998 – 2000, wybudowany według projektu inż. archidiec. Ryszarda Wojdy z Biłgoraja, poświęcony 8 grudnia 2000 roku przez bpa Mariusza Leszczyńskiego.

Kościół MB Wspomożenia Wiernych w Zyniach

3. Kościół filialny, p.w. MB Siewnej w Wólce Biskiej.

Odpust: 8 września

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 7⁴⁵

Kościół MB Siewnej w Wólce Biskiej

Parafia Św. Andrzeja Boboli w Bukowej

Bukowa 70a
23-400 Biłgoraj
tel./fax (084) 641-87-02

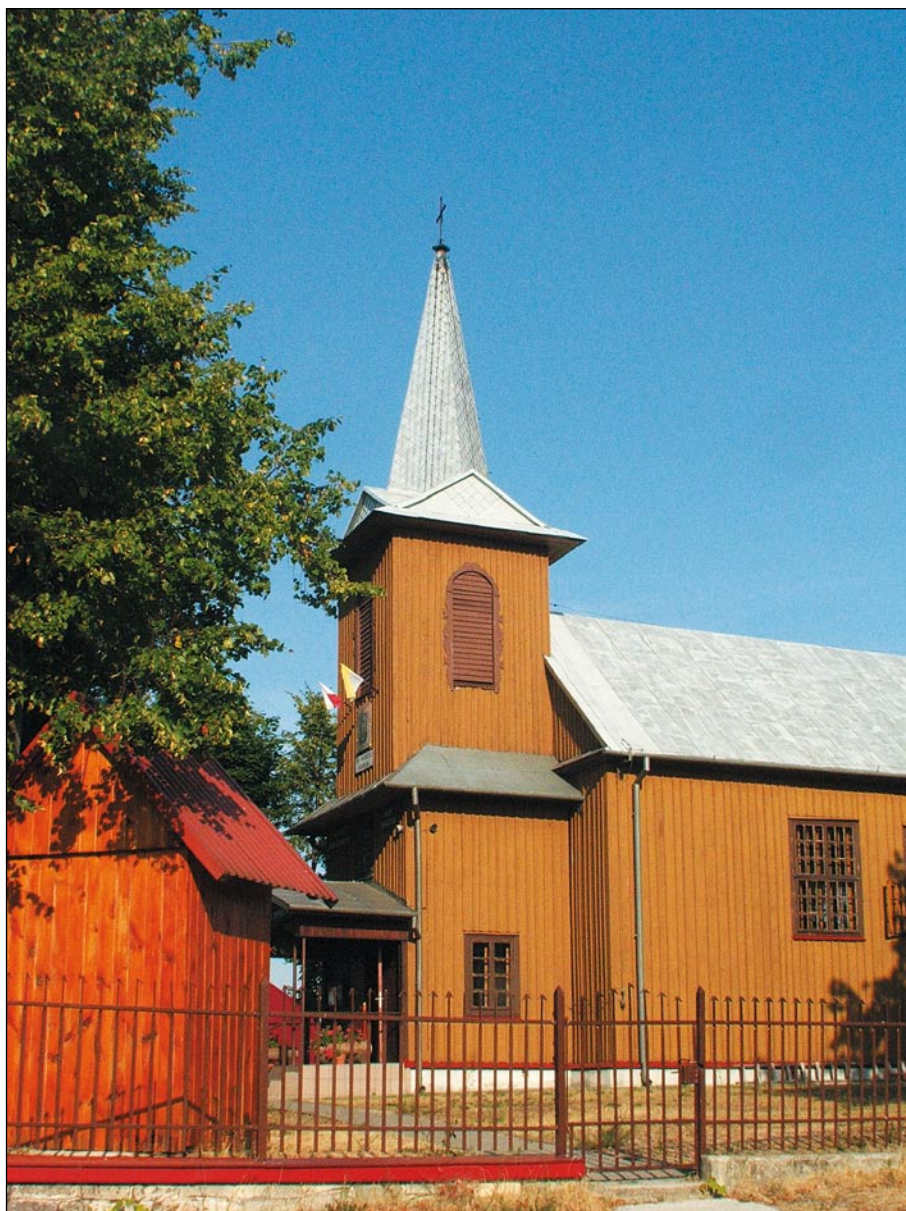
Odpust: św. Andrzeja Boboli - niedziela po 16 maja
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Proboszcz: ks. Stanisław Ciupak

Historia parafii:

Kościół, p.w. Św. Andrzeja Boboli, w Bukowej.
Budowę rozpoczęto latem 1951 r. Pod koniec 1956 r.
plan zatwierdzono i przystąpiono do budowy. 10 XI

1957 r. nastąpiło poświęcenie świątyni. Na przełomie roku 1957/58 sprawiono ołtarz główny i dwa boczne oraz ambonę. Od tej pory zaczęto tu sprawować liturgię w niedziele i święta. Kościół jest zbudowany z drewna (rygle, obite z obu stron deskami).

Kościół p.w. Św. Andrzeja Boboli w Bukowej

Parafia Św. Katarzyny w Czernięcinie

Czernięcin Poduchowny
23 – 466 Czernięcin
tel. (0-84) 683 31 29

Odpust: : Św. Katarzyny - 25 listopada

Św. Stanisława - 8 maja

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 9³⁰, 11³⁰

Proboszcz: ks. Bolesław Stępnik

Historia:

Czernięcin Par. istniała już w 1394 r. i należała do pierwszych, w formującej się wówczas diecezji chełmskiej. Terytorium jej rozległe obejmowało m. in. dzisiejszą par. Turobin. W 1430 r. wybudowano kościół w Turobinie, który był filią Czernięcina. Od 1530 r. Turobin stał się samodzielną par. a Czernięcin - filią. Dopiero od 1859 r. filia w Czernięcinie zaczęła gromadzić oddzielne księgi kościelne i z czasem stała się ponownie samodzielną parafią. Uposażono ją w 1 łan pola, posiadała prawo wolnego wyrębu w lesie, łąkę i dziesięciny. Ok. 1574 r. pojawili się w Czernięcinie protestanci. Ksiądz katolicki został usunięty przez kalwińskiego dziedzica i dopiero gdy w 1595 r. Jan Zamoyski został właścicielem majątku - oddał kościół katolikom. W Czernięcinie ostatnie lata swojego życia na początku XVII w. spędził Szymon Szymonowicz - organizator Akademii Zamojskiej, poeta. To tu powstały jego przepiękne utwory poetyckie - sielanki. Pierwszy kościół z ok. 1394 r. był fundowany przez Dymitra z Goraja. W latach 1574-95 zamieniony na zbór kalwiński. Budowa kolejnej

świątyni nastąpiła w 1738 r. Obecnie istniejący drewniany z 1857 r., p.w. św. Katarzyny powstał wg planów Władysława Gisgesa. Inicjatorem był prepozyt turobiński ks. Jan Olszański. Budynek odnawiano w 1897 r., 1908 - z przedłużeniem kościoła i dodaniem 2 kaplic. Kościół jest drewniany, oszalowany, na podmurowaniu z cegły, 1-nawowy, przy prezbiterium zakrystia, przy nawie - 2 prostokątne kaplice, nad nawą wieżyczka na sygnaturkę. Od frontu kruchta. Wyposażenie wnętrza pochodzi z poprzednich kościołów, w tym 5 ołtarzy drewnianych. Ołtarz główny z poł. XVIII w., rokokowy, z obrazem św. Katarzyny z XVIII w. Ołtarze boczne są w kaplicach. W kaplicy po prawej - z obrazem MB Częstochowskiej z XIX w. i św. Mikołaja z 1875 r. Po lewej - ołtarz z wizerunkiem P. Jezusa Ukrzyżowanego, drugi - św. Stanisława BM (oba ołtarze wyk. po II wojnie światowej). Chrzcielnica drewniana, na chórze muzycznym 7-głosowe organy, wyk. przez Stanisława Jagodzińskiego w 1928 r.

Kościół p.w. Św. Katarzyny w Czernięcinie

Parafia Św. Maksymiliana Kolbego w Dąbrowicy

Odpust: Św. Maksymiliana Kolbe - niedziela po 14 sierpnia
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9⁰⁰, 11³⁰

Dąbrowica 150
23-400 Biłgoraj
tel. (084) 686-48-92

Proboszcz: ks. kan. Andrzej Kucewicz

Historia parafii:

Starania o budowę obecnego kościoła parafialnego rozpoczęto już w grudniu 1982 r. Od 1983 r. budowę nadzorował ks. Florian Fornal proboszcz parafii św. Marii Magdaleny w Biłgoraju. W głównym ołtarzu świątyni znajduje się obraz Św. Maksymiliana Kolbego wykonany przez Marka Terleckiego z Zamościa. On też wykonał Stacje Drogi Krzyżowej

oraz obrazy na suficie świątyni. Poświęcenia świątyni, jeszcze jako kościoła filialnego parafii św. Marii Magdaleny w Biłgoraju, dokonał, 17 sierpnia 1986 r., bp. Jan Śrutwa, ówczesny biskup pomocniczy diecezji lubelskiej. Przy świątyni znajduje się dzwonnica, a w niej trzy dzwony konsekrowane, w 1991 r., przez bpa Piotra Hemperka.

Kościół p.w. Św. Maksymiliana Kolbego w Dąbrowicy

Parafia Św. Jana Nepomucena i M.B. Szkaplerznej we Frampolu

ul. Kościelna 23
23-440 Frampol
tel. (084) 685-75-34

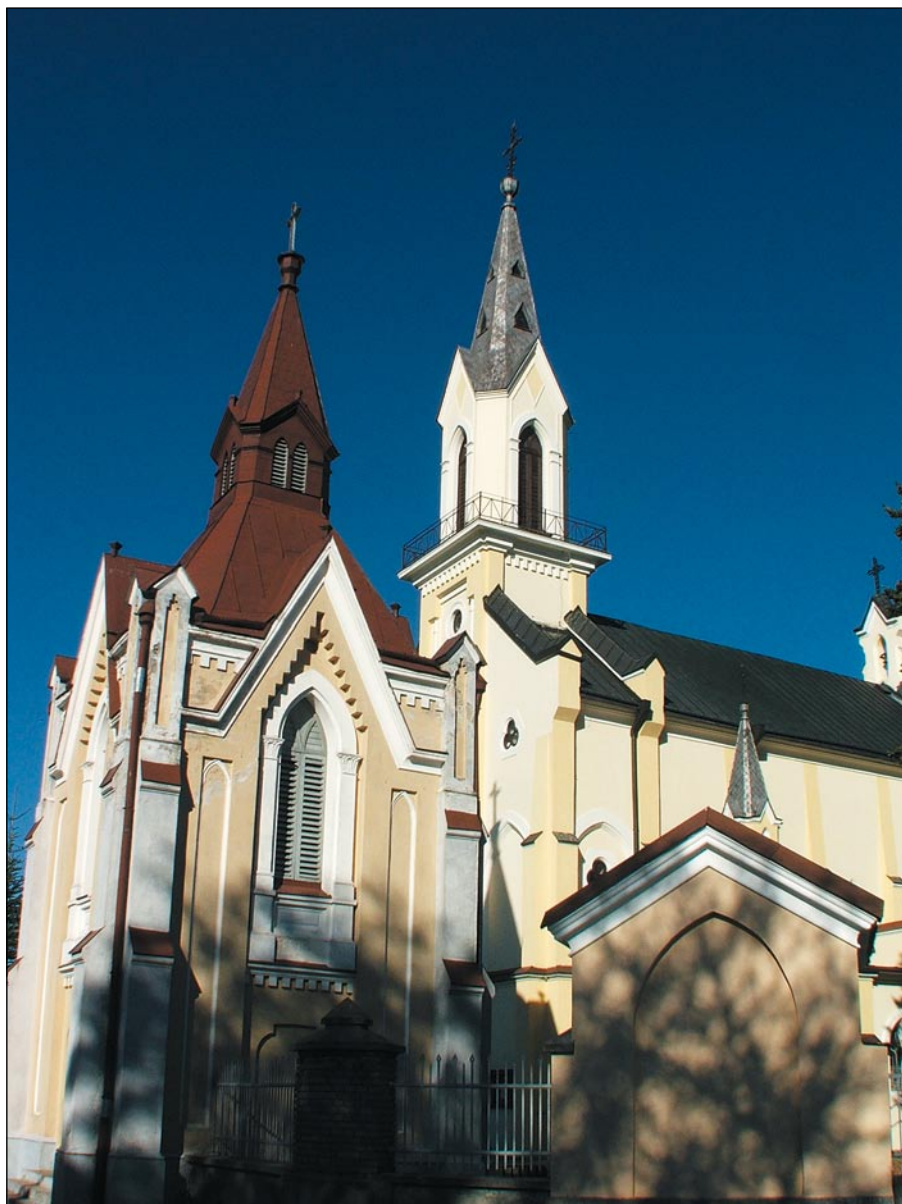
Odpust: św. Jana Nepomucena - 21 maja, MB Szkaplerznej - 16 lipca.

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 11⁰⁰, 12⁰⁰, 18⁰⁰

Proboszcz: ks. Andrzej Stefanek

Historia parafii:

Kościół murowany z kamienia i cegły, trzynawowy, neogotycki, wieża w fasadzie frontowej, w oknach prezbiterium i nawy głównej witraże. W bocznych nawach mniejsze okna ze szkła kolorowego oprawionego w ołów. Posadzkę z płyt marmurowych położo-

Kościół p.w. Św. Jana Nepomucena i M.B. Szkaplerznej we Frampolu

no w 1980 r. Ołtarz główny w stylu neogotyckim wykonano z drewna dębowego, mensa murowana. W ołtarzu stoi duży krucyfiks z Chrystusem naturalnej wielkości, a we wnękach bocznych nastawy Dwie Lamentujące Maryje. Również w ołtarzu głównym - na zasłonie - obraz św. Józefa z Dzieciątkiem (zakupiony w Innsbrucku w 1896 r.). W nawie głównej znajdują się 2 obrazy: po prawej stronie - św. Jana Nepomucena, a po lewej - MB Szkaplerznej. W nawach bocznych zamkniętych wnękami, które stwarzają wrażenie kaplic, są usytuowane 2 ołtarze w stylu neogotyckim. Ołtarz w prawej nawie z obrazem MB Częstochowskiej. W lewej nawie, w środkowej wnęce ołtarza, rzeźba Chrystusa Ukrzyżowanego, który obejmuje jednym ramieniem św. Franciszka z Asyżu. Chór muzyczny ma postać balkonu, a na nim 20-głosowe organy wykonane w roku 1966. Na stopniu komunijskim jest umieszczona barokowa chrzcielnicą (drzewo lipowe). Kościół malowany na gładko w ciepłych tonacjach kilku kolorów. W świątyni zachowało się rokokowe tabernakulum z 2. poł. w. XVIII i chrzcielnicą barokową. Rzeźby Boga Ojca i św. Jana Nepomucena są barokowe z w. XVIII.

1. Kościół filialny p.w. Miłosierdzia Bożego w Woli Kąteckiej

Odpust: Niedziela po Wielkanocy

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9³⁰

Historia parafii:

Kościół p.w. Miłosierdzia Bożego w Woli Kąteckiej, pochodzi z lat 1983 – 85, poświęcony w roku 1986 przez bpa lubelskiego Bolesława Pylaka.

Kościół p.w. Miłosierdzia Bożego w Woli Kąteckiej

Parafia Św. Bartłomieja w Goraju

ul. Kościelna 2
23-450 Goraj
tel. (084) 685-80-12

Odpust: św. Stanisława Bp. - 8 maja, św. Bartłomieja Ap. - 24 sierpnia.

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 17⁰⁰,
w święta zniesione: 8³⁰, 11³⁰, 17⁰⁰

Proboszcz: ks. kan. Adam Marek

Historia parafii:

Kościół barokowy. Orientowany. Murowany z cegły, otynkowany. Jednonawowy. Nawa prostokątna z węższym i nieco niższym jednoprzęsłowym prezbiterium zamkniętym półkoliście, przy którym od strony południowej zakrystia ze skarbczykiem na piętrze i ośmioboczną wieżyczką mieszczącą klatkę schodową, od strony północnej kaplica; przy nawie od południa kruchta. Wnętrze rozczłonkowane pilastrami, sklepienie kolebkowe z lunetami, na gurtach, w zakrystii strop. Chór muzyczny murowany, wsparty na dwóch filarach, z lekko wysuniętą częścią środkową. Kaplica otwarta do nawy arkadą, analogiczna ślepa arkada w południowej ścianie prezbiterium. Fasada jednokondygnacyjna, rozczłonkowana zdwojonymi pilastrami i ożywiona płycinami, na osi otwór drzwiowy w profilowanym uszaty obramieniu z trójkątnym szczytem; szczyt fasady zwieńczony frontonem ze spływami po bokach. Elewacje boczne rozczłonkowane pilastrami podtrzymującymi belko-

wanie. Szczyt kruchty barokowy z zegarem słonecznym. Dachy nad nawą, prezbiterium i kruchtą dwuspadowe, nad zakrystią pulpitowy, kryte blachą. Nad nawą wieżyczka na sygnaturkę z 1952 r. W zakrystii portal kamienny prostokątny z końca XVIII w.; drzwi z nawy do kruchty obite blachą w romby. Ołtarz główny z fragmentami barokowymi, z herbami Jelita i Korybut, rzeźbami barokowymi św. Andrzeja, Bartłomieja, aniołów i Boga Ojca w zwieńczeniu oraz obrazami: św. Stanisława bp., św. Bartłomieja i Zaśnięcia Matki Boskiej w zwieńczeniu, tabernakulum rokokowe z obrazem Ostatniej Wieczery z tegoż czasu; antepedium z ok. poł. w. XIX. Dwa ołtarze boczne przy tęczy rokokowe z XVIII w.; lewy z rzeźbami Aarona, św. Józefa i aniołów oraz obrazami MB Gorajskiej z Dzieciątkiem Jezus z w. XVII-XVIII w sukience srebrnej barokowej z XVIII w., św. Michała na zasuwie, św. Walentego w zwieńczeniu z końca w. XVIII; prawy z rzeźbami św. Jana Nepomucena, nierozpoznanego świętego i aniołów oraz obrazami: św. Anny Samo-trzeć w srebrnej sukience, św. Wojciecha na zasuwie, św. Antoniego w zwieńczeniu, z tegoż czasu. Trzeci klasycystyczny z pocz. XIX w. z rzeźbami św. Barbary i Katarzyny o charakterze barokowym z 1. poł. w. XIX. Czwarty ołtarz boczny, nowy, z barokową grupą Ukrzyżowania z końca XVIII w. Ołtarz w kaplicy również barokowy z rzeźbą św. Józefa z pocz. XVIII w. Chrzcielnica i kropielnica kamienne z przełomu XVIII/XIX w.

Kościół p.w. Św. Bartłomieja w Goraju

Sanktuarium Św. Stanisława Biskupa Męczennika Parafia Św. Stanisława Biskupa w Górecku Kościelnym

Górecko Kościelne
23 – 460 Józefów
tel. (084) 687-80-45
www: www.gorecko.renicom.pl

Odpust: św. Stanisława BM - 8 maja,
św. Antoniego - 13 czerwca,
MB Anielskiej - 2 sierpnia,
św. Franciszka - 4 października
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 10⁰⁰, 12⁰⁰.

Proboszcz: ks. kan. Tadeusz Sochan

Historia parafii:

W roku 1998 (3-8 maj) parafia przeżywała Jubileusz 350-lecia objawień św. Stanisława bm. Dla uczczenia Roku Jubileuszowego na placu obok cmentarza grzebalnego wybudowano pomnik papieża Jana Pawła II oraz amfiteatr, w którym odbywają się Diecezjalne Festiwale Pieśni Maryjnej. Należy podkreślić rozwinięty kult św. Stanisława BM, który sięga tu 1648 r., tzn. czasów, kiedy zgodnie z dawnymi przekazami, miał się w Górecku ukazać ten święty. Kult św. Stanisława obejmuje również sąsiednie parafie, czego dowodem są m.in. organizowane do Górecka pielgrzymki. Prezbiterium kościoła zwrócone jest na południe. Drewniany, konstrukcji zrę-

bowej, oszalowany, na kamiennym podmurowaniu. Nawa prostokątna pięcioprzęsłowa z prezbiterium węższym, dwuprzęsłowym, zamkniętym trójbocznie, przy którym od strony wschodniej zakrystia, od zachodniej skarbczyk. Przy nawie od północy wieża z lat: 1897- 1898. Wnętrze odnowione i wyłożone boazerią w 1927 r. Nawa o częściach bocznych wyodrębnionych rzędami słupów; w prezbiterium i części środkowej nawy pozorne sklepienia kolebkowe na jednym poziomie, w częściach bocznych nawy niższe. Belka tęczowa obita deskami w 1927 r. z krucyfiksem barokowym z 2. poł. XVIII w. Dachy dwuspadowe, niższy nad prezbiterium, z wydatnym okapem, pobite gontem. Nad nawą wieżyczka na sygnaturkę, hełm w kształcie barokowym z lat 1897-1898, pokryty blachą. Wyposażenie wnętrza jedno-

lite rokokowe z 2. poł. w. XVIII wykonane zapewne w latach: 1769-79 przez snycerzy Jana i Jakuba Maucherów. Ołtarz główny z 1777r., z bramkami i rzezbami Chrystusa u słupa, św. Piotra, Pawła, Mikołaja, Wojciecha i aniołów oraz obrazy: św. Stanisława i MB Anielskiej. Ołtarze boczne: jeden z rzezbami św. Ojców kościoła i obrazem św. Antoniego z 2. poł. XVIII w. w sukience srebrnej barokowej, św.

Kościół Św. Stanisława Biskupa w Górecku Kościelnym

Ółtarz w Kościele Św. Stanisława Biskupa
w Górecku Kościelnym

Rodziny, św. Mikołaja; drugi z rzeźbami proroków i obrazem Matki Boskiej Szkaplerznej w sukience srebrnej rokokowej, św. Franciszka i św. Barbary. Ambona z rzeźbami czterech ewangelistów. Konfesonaj z obrazem Dobrego Pasterza z 1. poł. XIX w.

Kaplica św. Stanisława bp. w Górecku Kościelnym

Kult św. Stanisława bp. w Górecku Kościelnym sięga XVII w. Wg XVIII-wiecznego dziejopisu, miej-

Kaplica Św. Stanisława bp. W Górecku Kościelnym

scowemu rolnikowi Janowi Sosze ukazał się św. Stanisław i wskazał miejsca wystawienia trzech kaplic i kościoła, w których miał doznawać czci. Jedna z kaplic miała stanąć nad wodą. Zgodnie z zapewnieniem świętego, kto obmyje się w tej wodzie z dobrą wiarą, wolnym zostanie od wszelkiej choroby. W drugim widzeniu Jan Socha ujrzał świętego biskupa odprawiającego mszę świętą. Święty wyznaczył wówczas dla miejsca objawienia 2 odpusty w roku jemu poświęcone. Działo się to w 1648 r. opiekę nad miejscem objawień świętego w 1660 r. objęli franciszkanie konwentualni. W miejscu kultu św. Stanisława ordynat Marcin Zamoyski wystawił w 1668 r. kaplicę drewnianą. Nie jest znana data erekcji parafii zakonnej w Górecku. Jej istnienie w XVIII w. potwierdzają zachowane księgi metrykalne z 1721 r. Franciszkanie prowadzili parafię do chwili kasaty klasztoru w 1864 r. Po nich opiekę nad miejscem kultu i prowadzenie parafii przejęli księża diecezjalni. Obecny kościół powstał z fundacji ordynata Jana Jakuba Zamoyskiego w latach 1767-1768. Jego konsekracji dokonał sufragan chełmski bp Melchior Kochanowski (1778 r.). Wykonano wówczas zachowane do dziś wyposażenie, m. in. ołtarz główny z obrazem św. Stanisława (XVIII w.). W latach 1898-1899 kościół rozbudowano. W miejscu objawień świętego, przy zabytkowej alei dębowej prowadzącej od kościoła ku rzece Szum, znajdują się dwie drewniane kaplice: kaplica „na wodzie” z XVIII-wiecznym ołtarzem barokowym i obrazem św. Stanisława bp. oraz ołtarzykiem z obrazami: św. Stanisława bp., Antoniego i Franciszka; kaplica „pod dębami” (XIX w.) z późno-renesansowym ołtarzem (1 poł. XVII w.) i obrazami św. Stanisława bp., Agnieszki i Barbary oraz Narodzenia Matki Bożej. W 1968 r. Arcybiskup Metropolita Krakowski Karol Wojtyła podarował kościołowi w Górecku Kościelnym relikwie św. Stanisława

biskupa i męczennika. Kult św. Stanisław w Górecku Kościelnym jest wciąż żywy. Podczas dorocznych uroczystości odpustowych (8 maja) w kaplicy „na wodzie” odprawiane są msze św., z błogosławieństwem relikwiami św. Stanisława. Podobne msze św. sprawowane są dla licznych grup pielgrzymkowych, które przybywają tu z całej Polski. Pątnicy zabierają do domów wodę ze źródła, które bije pod kaplicą Parafia rozprawia obrazki z wizerunkiem świętego (z obrazu w ołtarzu głównym góreckiego kościoła).

Parafia MB Nieustającej Pomocy w Gromadzie

Gromada 152
23 – 400 Biłgoraj
tel. 0 605 361 173

Odpust: 1 lipca

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8³⁰, 12⁰⁰,

Proboszcz: ks. Marek Kuśmierczyk

Historia parafii:

Kościół wybudowany w latach osiemdziesiątych XX w., wg projektu Jana Bednarza, jako punkt katechetyczny. Od 19 września 1992 r. jako kościół filialny, poświęcony został 9 kwietnia 1995 r. przez bpa zamojsko-lubaczowskiego Jana Śrutwę. Obecnie stanowi oddzielną parafię. Obok jest dzwonnica, w niej dwa dzwony: Józef i Florian poświęcone, 22 czerwca 1997 r. przez ks. prał. Edmunda Markiewicza.

Kościół p.w. MB Nieustającej Pomocy w Gromadzie

Parafia Św. Jadwigi Śląskiej w Hedwiżynie

Hedwiżyn 45a
23-400 Biłgoraj
tel. (0-84) 687-17-47

Odpust: : Najświętszego Serca Pana Jezusa (niedziela po uroczystości),
Św. Jadwigi Śląskiej (niedziela po 16 października).

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 11³⁰

Proboszcz: ks. Robert Mokrzyński

Historia parafii:

Parafia powołana 13 czerwca 1991r. przez bpa lubelskiego Bolesława Pylaka. Wydzielona została z terenu parafii Wniebowzięcia NMP w Biłgoraju. Kościół parafialny p.w. św. Jadwigi Śląskiej w Hedwiżynie pochodzi z 1983.r. Konsekrowany był przez bpa Zygmunta Kamińskiego w 1983.r. Jest murowany, na planie prostokąta, z chórem, zakrystią i salą katechetyczną. Stowarzyszenia, organizacje i ruchy religijne działające na terenie parafii: Koła Żywego Różańca i ministranci.

Kościół Jadwigi Śląskiej w Hedwiżynie

Filie:

Kaplica p.w. Matki Boskiej Królowej Polski w Ignatówce, parafia Hedwiżyn

Odpust:

Matki Boskiej Królowej Polski (3 maja)

Msze święte:

w niedziele i święta o godz. 9⁴⁵

Kaplica p.w. Matki Boskiej Królowej Polski w Ignatówce

Parafia Niepokalanego Poczęcia N.M.P. w Józefowie Biłgorajskim

ul. Wojska Pol. 11
23-460 Józefów
tel. (0-84) 687-80-28

Odpust: św. Józefa Oblubieńca NMP 19 marca,

św. Anny-Matki NMP 26 lipca,

Niepokalanego Poczęcia NMP 8 grudnia

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 7⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 17⁰⁰ (czas zimowy),
18⁰⁰ (czas letni)

Proboszcz: ks. kan. Zenon Mrugała

Historia parafii:

Pierwsza, drewniana świątynia istniała już w roku 1713. Nowy kościół wzniesiony w latach: 1718-21 z fundacji Tomasza Józefa Zamoyskiego, p.w. Św. Józefa i Niepokalanego Poczęcia NMP, konsekrowany przez bp. Jana Feliksa Szaniawskiego w 1728 r. Obecny kościół zbudowany został w latach: 1883 - 86 z fundacji Józefa Zamoyskiego. Konsekrowany

był dopiero 20 VIII 1951 r. przez bp. Piotra Kałwę. Kościół murowany z białego kamienia józefowskiego, jednonawowy, w kształcie krzyża, neobarokowy. Sklepienie nawy łukowe, od strony północnej nawy zakrystia i skarbiec, przy kościele 2 wieże. Wyposażenie wnętrza częściowo zostało przeniesione z dawnego kościoła drewnianego. W drewnianym ołtarzu głównym znajdujemy obrazy z XVIII w.: MB Różańcowej i - na zasłonie - Niepokalanego Poczęcia NMP, rzeźby: św. App. Piotra i Pawła, po bokach z roku 1930. Kościół posiada 5 drewnianych ołtarzy bocznych: 1. po prawej stronie MB Nieustającej Pomocy (zniszczony przez pożar w roku 1975, spłonęły wtedy wszystkie obrazy w tym ołtarzu), neobarokowy z dwoma kolumnami. Obrazy: św. Franciszka pod krzyżem, MB Nieustającej Pomocy i św. Anny. Figury gipsowe św. Antoniego Padewskiego i św. Franciszka Ksawerego; 2. św. Józefa, neobarokowy, z obrazem Serca Pana Jezusa i św. Józefa - obraz św. Ambrożego; 3. Przemienienia Pańskiego, barokowy, ze starego kościoła, z obrazem Przemienienia Pańskiego, po lewej stronie kościoła ołtarze: 4. Pana Jezusa Ukrzyżowanego (z drewnianym krucyfiksem zasłanianym obrazem św. Jana Chrzciciela 4. św. Antoniego, barokowy, przeniesiony z poprzedniego kościoła, obraz św. Kajetana. Chrzcielnica barokowa. Witraże: św. Józefa i św. Anny w prezbiterium, św. Stanisława, św. Wojciecha, św. Stanisława Kostki, bł. Karoliny Kózka oraz Jana Pawła II i Kard. Stefana Wyszyńskiego w nawie głównej, a także chrzest św. Jana Chrzciciela i MB Fatimskiej w kaplicy oraz Ducha Św.

Kościół p.w. Niepokalanego Poczęcia N.M.P. w Józefowie

Filie:**Kościół filialny, p.w. Stanisława Bpa, w Stanisławowie.**

Odpust: 8 maja (niedziela)

Msze św. w niedziele i święta: godz.: 11⁰⁰, 12³⁰ (w wakacje)

Historia:

Kościół murowany z kamienia józefowskiego z lat: 1983-93. W prezbiterium krucyfiks z kamienia, tabernakulum, kamienny ołtarz i ambonka. Przy kościele wieża z dwoma dzwonami: 1.Maryja Częstochowska, ofiarowany przez parafian z Józefowa,

2.Stanisław, ofiarowany przez mieszkańców Stanisławowa i Górnik.

Kościół Stanisława Bpa w Stanisławowie

Parafia M. B. Bolesnej w Korytkowie Dużym

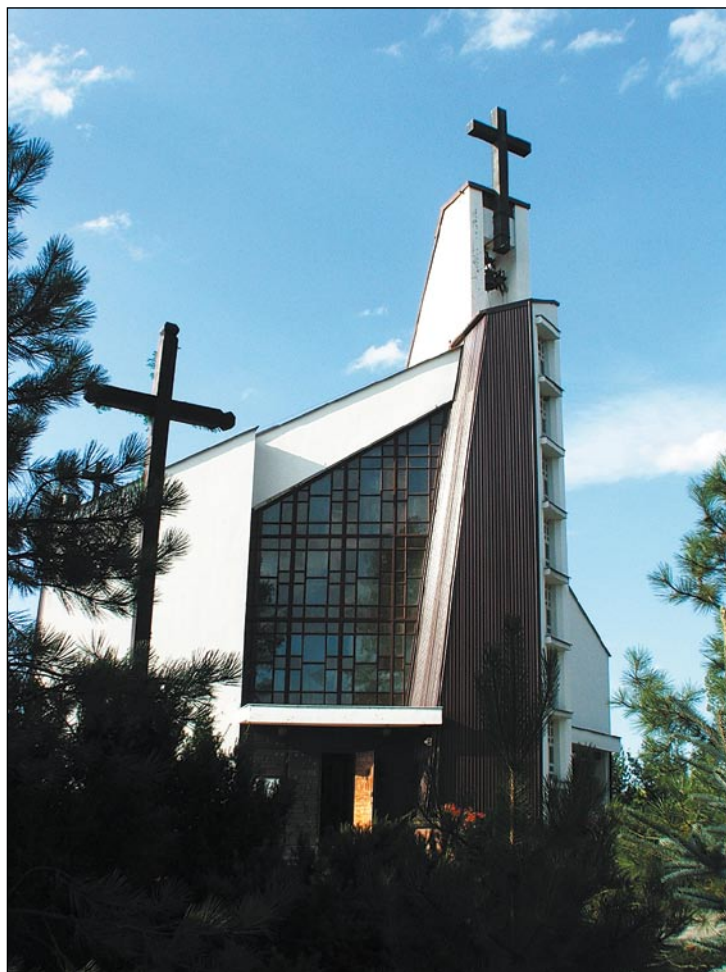
Korytków Duży 121a
23-400 Biłgoraj
tel. (0-84) 685-78-92

Odpust: MB Bolesnej - 17 września
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8³⁰, 12⁰⁰

Proboszcz: ks. Krzysztof Gajewski

Historia parafii:

W roku 1982 na mocy rozporządzenia bp Bolesława Pylaka, powstał ośrodek duszpasterski Korytków - Bukowa, w skład którego weszły wioski poprzednio należące do parafii Wniebowzięcia NMP w Biłgoraju, św. Marii Magdaleny w Biłgoraju i Frampol. Od 1983 r. została erygowana samodzielna parafia w Korytkowie Dużym. Kościół, p.w. Matki Bożej Bolesnej, w Korytkowie Dużym jest murowany, wykonany wg projektu inż. Orlewskiego z Rzeszowa, tworzy jeden kompleks z plebanią, konsekrowany, 28 listopada 1989 r., przez bpa lubelskiego Bolesława Pylaka.

Kościół p.w. M.B. Bolesnej w Korytkowie Dużym

Kaplica p.w. Św. Józefa w Andrzejówce

Filie:

1. Kaplica p.w. Św. Józefa w Andrzejówce

Odpust: 19 marca
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 10³⁰

Kaplica w Andrzejówce powstała ze szkoły podstawowej. W 1999 roku poświęcił ją bp. Mariusz Leszczyński i od tamtej pory są w niej sprawowane msze św.

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Księżpolu

ul. Kościelna 50
23-415 Księżpol
tel. (0-84) 687-74-44

Odpust: św. Antoniego - niedziela po 13 czerwca,
Podwyższenia Krzyża Św. - niedziela po 14 września,
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 7³⁰, 11³⁰, 17⁰⁰ (czas letni), 18⁰⁰ (czas zimowy)

Proboszcz: ks. Piotr Gałczyński

Historia parafii:

Pierwsza unicka świątynia drewniana została rozebrana w roku 1858. Na tym miejscu stoi stary krzyż kamienny (unicki). Kościół obecnie istniejący, p.w. Podwyższenia Krzyża Św., został wybudowany w latach 1856-1858 z fundacji Konstantego Zamoyskiego. 14 IX 1858 r. był konsekrowany przez bp. Jana Tereszkiewicza. W 1875 r. zamieniono go na cerkiew prawosławną, w 1917 r. oddany katolikom, w 1915 r. uszkodzony przez pociski. Kościół jest murowany z cegły, trzynawowy, przy prezbiterium jest zakrystia, a nad nawą mała wieżyczka. W drewnianym ołtarzu głównym z roku 1952 jest figura Pana Jezusa na krzyżu i obraz św. Antoniego Padewskiego. Są tu 2 ołtarze boczne - MB Niepokalanie Poczętej i Serca Pana Jezusa oraz stara, pounicka barokowa chrzcielnica, drewniana, a na chórze muzycznym znajdują się stare, pounickie organy. Zabytkowe stacje Drogi Krzyżowej pochodzą z XVIII w. Krucyfiks jest barokowy. Monstrancja rokokowa ok. poł. XVIII w. Cztery świececynki cynowe, barokowe. Obok kościoła znajduje się murowana dzwonnica z 1858 r., 3 dzwony (z 1938r. 1947 r. i 1981 r.).

Kościół p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Księżpolu

Kościół p.w. MB Częstochowskiej w Rakówce

Filie:

1. Kościół filialny, p.w. MB Częstochowskiej, w Rakówce,

Odpust: MB Częstochowskiej - 26 sierpnia
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9³⁰

Kościół jest drewniany z roku 1982,

Parafia Matki Boskiej Częstochowskiej w Lipinach

Lipiny Górne Borowina 1,
23-423 Potok Górny
tel. (0-84) 685-33-06

Odpust: MB Częstochowskiej - 26 sierpnia
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 10⁰⁰, 12⁰⁰

Proboszcz: ks. kan. Stanisław Małysz

Historia parafii:

Kościół parafialny p.w. MB Częstochowskiej wybudowany został w 1869 r. przez unitów (poprzednio istniała tu stara, drewniana świątynia, również unicka). Od 1875 r. był w rękach prawosławnych. Po zakończeniu I wojny światowej przekazany został Kościołowi Katolickiemu. W 1920 r. poświęcenia dokonał O. Dominik. Wtedy wyposażenie wnętrza dostosowano do kultu katolickiego i wybudowano chór muzyczny. W latach: 1924-1928 dobudowano dwie kaplice boczne, oszalowano kościół z zewnątrz i pomalowano. W 1950 r. nastąpiło pokrycie dachu blachą. Generalny remont odbył się w 1981 r. Kilka lat później, w 1999 r. pomalowano dach, ściany zewnętrzne kościoła oraz założono nową instalację elektryczną. Kościół jest drewniany, z jedną wieżą na

frontonie, jednonawowy. Wewnątrz jest wybity klepką. Sufit jest kasetonowy, z drewna. Świątynia ma ołtarz główny drewniany z obrazem MB Częstochowskiej. Ołtarze boczne po prawej stronie: z obrazem św. Franciszka z Asyżu i figurą Matki Bożej, po lewej z figurką Serca Pana Jezusa i z obrazem Pana Jezusa w Ogrodzie Oliwnym. Ołtarze odnowione zostały w latach: 1998-2000. Ławki i konfesjonał są dostosowane do wystroju kościoła, na chórze muzycznym organy sprowadzone są ze Lwowa (ok. 1930 r.). Stowarzyszenia, organizacje i ruchy religijne działające na terenie parafii: Akcja Katolicka, Bractwo Trzeźwości, KSM, Koło Przyjaciół Radia „Maryja”, ministranci, rada duszpasterska, Koła Żywego Różańca, III Zakon św. Franciszka i parafialny zespół charytatywny.

Kościół p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Lipinach

Parafia Niepokalanego Poczęcia N.M.P. w Luchowie Górnym

Luchów Górny
23-420 Tarnogród
tel. (0-84) 689-62-58

Odpust: Nawiedzenia NMP - 2 lipca,
św. Józefa Oblubieńca NMP - 19 marca
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 11⁰⁰

Proboszcz: ks. kan. Ryszard Wołoszczak

Historia parafii:

Kościół obecnie istniejący, p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP i św. Józefa Oblubieńca NMP, wzniesiono dla unitów w r. 1847. Od r. 1875 do I wojny światowej służył jako cerkiew prawosławna, następnie kościół został oddany katolikom. Klasycystyczny. Murowany. Na planie krzyża z ośmioboczną kopułą nad nawą. Prezbiterium zamknięte prostokątnie, przy nim zakrystia i skarbczyk. W nawach bocznych płaski strop, w prezbiterium kopułka na gurtach. Fasada prezbiterium i ramiona krzyża zakończone trójkątymi szczytami, naroża boniowane. Dachy kryte blachą. Feretrony: 1. barokowy z obrazami Św. Rodziny i Matki Boskiej z Dzieciątkiem; 2. z ramą rokokową. W ołtarzu głównym znajdują się obrazy: MB Anielskiej i św. Józefa. Ołtarze boczne są poświęcone św. Annie i Krzyżowi Św.

Kościół p.w. Niepokalanego Poczęcia N.M.P.

Parafia Wniebowzięcia N.M.P. w Łukowej

23-412 Łukowa
tel. (0-84) 687-40-09

Odpust: : Św. Izydora - 10 maja,
św. Anny - Matki NMP - niedziela po 26 lipca
Wniebowzięcie NMP - 15 sierpnia.
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 10⁰⁰, 16³⁰,

Proboszcz: ks. kan. Witold Smyk

Historia parafii:

Parafia istniała już przed 1466 r. W życiu religijnym pewną rolę odegrały różnego rodzaju organizacje kościelne. Istniało od dawna bractwo św. Anny. Teren parafii łukowskiej zamieszkiwali katolicy obrządku unickiego (około 2000). Z losami parafii splótł się pewne wydarzenia z historii Polski. Tutaj 16 IV 1863 r. oddział powstańczy gen. M. Lelewela-Borelowskiego stoczył bitwę z wojskami rosyjskimi. Do dzisiaj na cmentarzu pozostała zbiorowa mogiła poległych powstańców. Najsmutniejszy okres to czasy II wojny światowej. W dniach 15-16 wrzesień 1939 r. część Armii Kraków stoczyła tutaj krwawe boje, a

na cmentarzu pozostało 102 poległych. Spustoszenia przyniosły lata 1943-1944: wysiedlanie ludności, akcje pacyfikacyjne, obozy koncentracyjne. Razem z parafianami do obozu koncentracyjnego dostał się proboszcz, ks. Ludwik Liwerski. Całkowicie zniszczono wsie Osuchy, Szarajówkę i Podsośninę. 25 czerwca 1944 r., w czasie walk partyzantów z Niemcami, zginęło w rejonie Osuch około 700 żołnierzy AK i BCh (spoczywają na cmentarzu w lesie nad brzegiem Tanwi). Trudno ustalić datę budowy pierwszego kościoła (można sądzić, że został zbudowany z chwilą założenia parafii). W 1615 r. bp Walerian Lubieniecki konsekrował jeden z kościołów. Kolejny kościół wybudowano w 1677 r. z fundacji Ignacego

Kościół Wniebowzięcia N.M.P. w Łukowej

Gryglewskiego. Konsekrowano go w 1721 r. Obecnie istniejący, p.w. Wniebowzięcia NMP, wybudowano w 1880 r. z fundacji hr. Tomasza Zamoyskiego i parafian. W 1936 r. konsekrowany był przez bp. Adolfa Bożeniec-Jełowickiego. Jest to kościół murowany z czerwonej cegły, otynkowany, jednonawowy. Przy prezbiterium są dwie zakrystie, są też dwie boczne kaplice, a na frontonie wysoka wieża. Wyposażenie wnętrza pochodzi z poprzedniego kościoła (XVII i XVIII w.). Świątynia posiada 5 ołtarzy. Ołtarz główny, drewniany, być może z pierwszej połowy XIX w. Znajdują się na nim herby Jelita i Korczak oraz rzeźby Św. Antoniego i Franciszka i dwóch proroków.

Jest też obraz Wniebowzięcia NMP zapewne malowany przez Rafała Hadziewicza. Ponadto są cztery drewniane ołtarze boczne (XVII-XVIII w.). W lewej kaplicy z obrazem MB Częstochowskiej, na zasuwie - obraz św. Józefa, w prawej krzyż, a na zasuwie - obraz św. Franciszka z Asyżu. Przy tęczycy po lewej stronie jest ołtarz z obrazem MB Różańcowej (początek XX w.), a po prawej ołtarz z obrazem Chrztu Pana Jezusa (początek XX w.). Chrzcielnica jest kamienna barokowa z XVIII w. W kościele znajduje się dwanaście ławek barokowych. Na chórze muzycznym są organy z 1888 r., wykonane przez Blomberga z Warszawy (11-głosowe), odnawiane w 1975 r.

File:

Kościół filialny p.w. św. Andrzeja Boboli w Babicach, parafia Łukowa

Odpust: Św. Andrzeja Boboli (niedziela po 16 maja).
Msze święte: w niedziele i święta o godz. 11³⁰

Historia kościoła:

Do XIX w. była tutaj parafia unicka, którą później zamieniono na prawosławną. W miejscu dawnego kościoła unickiego w latach osiemdziesiątych XIX w. wybudowano cerkiew prawosławną. Fundatorami jej byli Zamoyscy oraz parafianie. Właśnie ten kościół został oddany katolikom. W 1947 r. był poświęcony przez ks. Józefa Dygasa. Potem był kilkakrotnie malowany (m.in. w 1971 r.). Kościół jest murowany, jednonawowy, w stylu bizantyjskim. Na frontonie znajduje się wieża (przerobiona w 1975 r.) z kruchtą w przyziemiu. W świątyni znajdują się dwa ołtarze: główny św. Andrzeja Boboli, z krzyżem z kościoła unickiego i boczny św. Trójcy, wykonane z dawnego ikonostasu.

Kościół św. Andrzeja Boboli w Babicach

Kościół filialny p.w. Narodzenia NMP w Chmielku, parafia Łukowa

Odpust: Narodzenia NMP (niedziela po 8 września).

Msze święte: w niedziele i święta o godz. 9⁰⁰

Historia kościoła:

Świątynia pochodzi z lat: 1982-1984. Kościół jest jednonawowy. Na zapleczu znajduje się salka katechetyczna i zakrystia. Kościół poświęcony był w 1990 r. przez bpa Bolesława Pylaka. Wewnątrz są trzy ołtarze: główny z obrazem Narodzenia NMP i Matki Bożej Siewnej, boczne: z obrazami MB Licheńskiej i Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Kościół Narodzenia NMP w Chmielku

Kościół filialny p.w. Św. Maksymiliana Kolbe w Osuchach, parafia Łukowa

Odpust: Św. Maksymiliana Kolbe - niedziela po 14 sierpnia

Msze święte: w niedziele i święta o godz. 12⁰⁰

Kościół pochodzi z lat: 1986-90. Jest jednonawowy. Poświęcony był w 1990 r. przez bpa lubelskiego Bolesława Pylaka.

Kościół Św. Maksymiliana Kolbe w Osuchach

Kościół p.w. Trójcy Świętej w Pisklakach

Kościół filialny p.w. Trójcy Świętej w Pisklakach, parafia Łukowa

Odpust: Święto Trójcy Świętej

Msze święte: w niedziele i święta o godz. 10³⁰

Parafia Św. Apostołów Piotra i Pawła w Majdanie Starym

Majdan Stary
23-414 Majdan Stary
tel. (0-84) 685-18-84

Odpust: Św. Mikołaja - 6 grudnia,
Św. App Piotra i Pawła - 29 czerwca
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8³⁰, 12⁰⁰

Proboszcz: ks. Jan Pysz

Historia parafii:

Parafię erygował, w roku 1919, bp Marian Fulman. Powstała ona przy dawnej cerkwi prawosławnej. Pierwotnie istniała na tym terenie parafia unicka, którą zlikwidowano w czasie kasaty unii. Przed 1919 r. miejscowość należała do parafii łacińskiej w Puszczy Solskiej. W miejscu obecnego kościoła istniała, od 1733 r., świątynia unicka. Obecny kościół, p.w. św. App. Piotra i Pawła, wybudowano w latach 1903-1906 jako cerkiew prawosławną. W roku 1919 zamieniony na kościół katolicki. Obecny kościół jest drewniany, jednonawowy, bez określonego stylu, wewnątrz są 3 ołtarze drewniane. W ołtarzu głównym znajduje się obraz Matki Bożej, ołtarz boczny po lewej stronie - św. Franciszka, a po prawej - św. Mikołaja, przy prezbiterium 2 zakrystie, przy nawie - kruchta, nad nawą wieża. Obok świątyni znajduje się dzwonnica, wybudowana w 1974 r. oraz ołtarz połowy z 1997 r.

Kościół Bł. Jadwigi Królowej w Lipowcu Dużym

Kościół p.w. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Majdanie Starym

1. Kościół filialny p.w. bł. Jadwigi Królowej, w Lipowcu Dużym.

Odpust: bł. Jadwigi Królowej
(niedziela po 17 lipca),
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 10³⁰

Kościół pochodzi z 1982 r., drewniany, jednonawowy, styl góralski, ołtarz, sala katechetyczna, zakrystia.

Parafia Wniebowzięcia N.M.P. w Obszy

Obsza
23-413 Obsza
tel. (0-84) 689-10-11

Odpust: Wniebowzięcia NMP - niedziela po 15 sierpnia,
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 10⁰⁰, 11⁰⁰

Proboszcz: ks. kan. Edward Kłopotek

Historia parafii:

Obecnie istniejący, p.w. Wniebowzięcia NMP, został wybudowany dla unitów w 1860 roku z fundacji ordynacji zamojskiej, po kasacie unii zamieniony na cerkiew prawosławną, w 1919 r. ponownie oddany katolikom. W roku 1952 spłonęła kopuła. W tym samym roku, w miejscu spalonej kopuły, wybudowano wieżę. W 1973 r. budynek odnowiono wewnątrz, a w 1974 r. ołtarze. W 1980 r. wykonano nowe drzwi w kościele, a w 1981 r. dębowe boazerie w kościele i w zakrystiach. Kościół murowany z cegły, trzynawowy, w stylu bizantyjskim, przy prezbiterium jest zakrystia. Na frontonie wieża, nad nawą wieżyczka, 3 drewniane ołtarze z roku 1921. W głównym ołtarzu jest obraz MB z Dzieciątkiem i - drugi - Wniebowzięcia NMP. W lewej nawie stoi ołtarz z obrazem Niepokalanego Serca MB, zaś w prawej - z obrazem Najświętszego Serca Pana Jezusa. Sufit w kościele jest drewniany, tynkowany. Na chórze muzycznym organy 4-głosowe wykonano

w 1934 r. Drewniana chrzcielnica pochodzi z 1774 r. Ławki i konfesjonały są dębowe z 1980 r. Monstrancja barokowa z pocz. XVIII w. Kielich z 1761 r. Obok kościoła stoi dzwonnica-brama, budowana razem z kościołem, podwyższona w 1950 r., z 2 dzwonami z 1950 r.

Kościół Wniebowzięcia N.M.P. w Obszy

Kościół p.w. Św. App. Piotra i Pawła w Dorbozach

1. Kościół filialny: p.w. Św. App. Piotra i Pawła w Dorbozach

Odpust: 29 czerwca
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 7³⁰
(czas zimowy), 18⁰⁰ (czas letni)

Historia parafii:

Kościół jest z lat: 1984 - 1986, murowany, jednawowy, kryty blachą. W ołtarzu głównym obraz Św. App. Piotra i Pawła, w ołtarzach bocznych obrazy:
1) MB Nieustającej Pomocy,
2) Modlitwa w Ogrójcu.

Parafia Jana Chrzciciela w Potoku Górnym

Potok Górny 317
23-423 Potok Górny
tel. (0-84) 685-25-29

Odpust: św. Jana Chrzciciela - 24 czerwca,
Matki Boskiej Szkaplerznej 16 lipca.

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Proboszcz: ks. Stanisław Zarosa

Historia parafii:

Parafia istniała już przed 1581r. i należała do diecezji przemyskiej do XIX wieku. Rozwijał się tu kult Matki Bożej, czego wyrazem są m.in. pielgrzymki do Leżajska. Ciężkim okresem w życiu parafii była II wojna światowa. Sam Potok Górny został dwukrotnie spacyfikowany. Los parafian w sposób tragiczny podzielili również księża: 19 grudnia 1943 r. zamordowano proboszcza, ks. Błażeja Nowosada, a 3 września 1945 r. zamordowano ks. Ludwika Olechowskiego. Nie wiadomo kto był fundatorem pierwszego drewnianego kościoła. Z protokołu wizytacyjnego biskupa przemyskiego z 1721 r. wynika, że został on zbudowany w 1583 r., a konsekrowany 11 grudnia 1611 r., przez bpa bakowskiego Walerego Lublinieckiego. Kościół obecnie istniejący, p.w. św. Jana Chrzciciela, wybudowany został w latach 1743-1754, głównie z fundacji ówczesnego proboszcza ks. Grzegorza S. Jastrzębskiego, Teresy Zamoyskiej i Grabińskich (oko-

liczni dzierżawcy). W roku 1754 r. konsekrował go bp Wacław Hieronim Sierakowski. Ołtarz główny w stylu barokowym z połowy XVIII w., jest dwukondygnacyjny z ornamentacją regencyjną oraz rzeźbami św. Anny, Ignacego Loyoli, Jana Nepomucena i Symeona. W zwieńczeniu Bóg Ojciec z obrazami: chrztu Pana Jezusa (z dawnego kościoła drewnianego) oraz św. Kazimierza Królewicza z tegoż czasu. Na tabernakulum widnieje obraz Ostatniej Wieczerzy. Na dwóch ołtarzach bocznych z połowy XVIII w. znajdują się rzeźby rokokowe proroków, świętych i aniołów oraz obrazy: Matki Boskiej Szkaplerznej z 1609 r., i św. Michała Archanioła z XVIII w. Na dwóch kolejnych ołtarzach prawdopodobnie z XIX w. zobaczyć można obrazy Wniebowstąpienia, św. Walentego na zasuwie i św. Marii Magdaleny w zwieńczeniu. Ambona jest w stylu regencji z rzeźbą Boga Ojca na baldachimie. Chrzcielnica klasycystyczna z obrazem Chrztu Chrystusa z XVIII w. W zwieńczeniu obraz

Boga Ojca z XVIII w. Pod chórem, na filarze, umieszczono tablicę ku czci pomordowanych w czasie ostatniej wojny. W kościele znajdują się również rokokowe rzeźby: krucyfiks barokowy z XVIII w. oraz Matka Boska i Chrystus Zmartwychwstały. W tym stylu jest też monstrancja i kielich. W kościele znajduje się również epitafium marmurowe Wincentego Alfonsa Rasciusa i jego żony Anieli z Wodzickich.

Kościół p.w. Jana Chrzciciela w Potoku Górnym

Filie:**Kościół filialny p.w. św. Michała Archaniola w Goździe Lipińskim, parafia Potok Górny**

Odpust: Michała Archaniola
(ostatnia niedziela września)

Msze święte: w niedziele i święta: godz. 13⁰⁰
(okres zimowy) godz. 7³⁰ (okres letni)

Historia kościoła:

Pierwsza kaplica, drewniana została wybudowana przed ukazem tolerancyjnym z 1905 r. przez Macieja Ćwikłę. Od 1946 r. sporadycznie odprawiano tutaj nabożeństwa. Od 1963 r. msze św. były co dwa tygodnie, a od 1972 r. regularnie. W lutym 1981 r. starą kaplicę przekazano do Harasiuk. Kościół obecnie istniejący wybudowano w latach: 1978-1979 wg projektu inż. archidiec. Romana Orlewskiego z Rzeszowa. W 1979 r. został poświęcony przez bp. Zygmunta Kamińskiego. Kościół jest murowany, w stylu nowoczesnym. Trzy dzwony wykonane zostały w Przemyślu w firmie Jana Felczyńskiego (1982). W latach: 1990 - 1991 wykonano ogrodzenie z metalowych przęseł przy murowanych słupach, odnowiono kościół i wykonano chodnik.

Kościół Św. Michała Archaniola w Goździe Lipińskim

Kościół filialny p.w. Miłosierdzia Bożego w Nakliku, parafia Potok Górny

Odpust: Miłosierdzia Bożego (pierwsza niedziela po Wielkanocy)

Msze święte: w niedziele i święta o godz. 13⁰⁰

Historia kościoła:

Kościół wybudowano w latach 1993 - 1996, wg projektu inż. Zdzisława Sachara i inż. Jana Golca z Biłgoraja. Poświęcony został 18 września 1996 r., przez

bpą zamojsko – lubaczowskiego Jana Śrutwę. Świątynia jest murowana, kryta blachą. W 1998 r. ogrodzona została metalowymi przęsełami przy murowanych słupach.

Kościół Miłosierdzia Bożego w Nakliku

Kaplica Matki Boskiej Ostrobramskiej w Jasienniku Starym, parafia Krzeszów

Jasiennik Stary
23-423 Potok Górny
tel. (0-15) 879 83 05

Odpust: M.B. Ostrobramskiej 16 listopada
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9³⁰,

Proboszcz: Ks. kan Lech Kutera

Historia parafii:

Kaplica w miejscowości Jasiennik Stary wybudowana w 1987 roku. Otwarcia i poświęcenia dokonał bp Jan Śrutwa.

Kaplica p.w. M.B. Ostrobramskiej w Jasienniku Starym

Parafia Św. Kazimierza Królewicza w Radzięcinie

Radzięcin 31
23-440 Frampol
tel. (0-84) 685-75-61

Odpust: św. Kazimierza - 4 marca,
Najświętszego Serca Jezusowego - niedziela po urocz.,
św. Michała Archanioła - niedziela po 29 września,
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 7⁰⁰, 8³⁰, 12⁰⁰

Proboszcz: ks. kan. Józef Godzisz

Historia parafii:

Poprzedni prawdopodobnie parafialny kościół istniał w XVI w. Przed 1595 r. zamieniony był na zbór kalwiński. W 1715 r. odebrany został innowiercom. Obecną świątynię wzniesiono w 1758 r., konsekrowano w 1794 r. przez bpa Jana Kantego Lenczowskiego. W 1831 r. w czasie burzy kościół został uszkodzony (remont odbył się w 1837 r.). W 1923 r. dobudowano od strony południowej kamienną kruchtę. Kościół jest orientowany. Murowany z cegły, otynkowany, jednonawowy. Założony na rzucie prostokąta z wyodrębnioną od strony wschodniej apsydą. Chór muzyczny pochodzi z końca XVIII w., jest murowany, wsparty na trzech arkadach z wybrzuszonym parapetem (część środkowa jest nowsza). Dach wspólny dwuspadowy z wieżyczką na sygnaturkę, kryty blachą. Portal z nawy do kruchty kamienny, barokowy z końca XVIII w.

Kościół p.w. Św. Kazimierza Królewicza w Radzięcinie

Ołtarze są rokokowe. Główny ołtarz odnawiany był w 1923 r. Znajdują się na nim rzeźby Św. Doroty, Jakuba i aniołów oraz obraz św. Kazimierza. Na zasłonie widnieje obraz Najświętszego Serca Pana Jezusa (1928 r.) i nierozpoznana scena męczeństwa w zwieńczeniu. Na lewym ołtarzu przy tęczy znajdują się rzeźby św. Jana Chrzciciela, św. Karola Boromeusza i aniołów oraz obrazy: św. Michała Archanioła, św. Agnieszki na zasuwie i św. Rodziny w zwieńczeniu (druga połowa XVIII w.). Na prawym, przy tęczy, widzimy rzeźby Aarona i Mojżesza oraz obraz MB Różańcowej. Ambona jest rokokowa wykonana po 1778 r. przez stolarza Wawrzyńca Bieleckiego. Chrzcielnica z zaplekiem rokokowym i rzeźbą św. Jana Chrzciciela (koniec XVIII w.). Na belce tęczowej widnieje krucyfiks barokowy z drugiej połowy XVIII w. Tablica konsekracji kościoła pochodzi z 1794 r. W kościele można też zobaczyć epitafium Franciszka Kurzątkowskiego (zm. w 1848 r.). Nawa główna i prezbiterium malowane były w 1946 r. przez prof. Podobińskiego z Zamościa (odnawiane przez Mariana Peckę z Frampola w 1969 r.). Ławki i konfesjonały są dębowe. Stylem dostosowane zostały do kościoła (1957-1958). Na chórze muzycznym znajdują się 12-głosowe organy wykonane około 1890r. (poprawiane w okresie międzywojennym i w 1957 r.). Obok kościoła stoi murowana dzwonnica z 1905r., a na niej dzwony (420 kg i 260 kg) wykonane w Przemyślu przez firmę Felczyńskich. W 1960 r. dzwony konsekrował bp H. Strąkowski.

Kościół filialny p.w. Przemienienia Pańskiego w Komodziance, parafia Radzęcin

Odpust: Święto Przemienienia Pańskiego - niedziela po 4 sierpnia

Msze święte: w niedziele i święta o godz. 10¹⁵

Kościół pochodzi z 1999 r. Jest murowany z cegły, pokryty blachą. Wzniesiony został na miejscu poprzedniej drewnianej kaplicy. Poświęcony został w 1999 r. przez bpa Mariusza Leszczyńskiego.

Kościół filialny p.w. MB Królowej Polski w Jędrzejówce, parafia Radzęcin

Odpust: Matki Boskiej Królowej Polski - 3 maja

Msze święte: w niedziele i święta o godz. 10¹⁵

Kościół pochodzi z lat osiemdziesiątych XX w. Budowany był wg projektu inż.: Elżbiety Mącik, Ewy Lebiezkiej-Nowakowskiej i Fortunata Nowakowskiego. Jest murowany, kryty blachą.

Kościół p.w. Przemieniania Pańskiego w Komodziance

Kościół p.w. MB Królowej Polski w Jędrzejówce

Kościół filialny p.w. Błogosławionego Jana z Dukli w Chłopkowie, parafia Radecznicza

Msze święte:

w niedziele i święta o godz. 10⁰⁰, 11¹⁵, 12⁰⁰

Proboszcz: ks. Sylwester Skirliński

Historia:

Kościół murowany w Chłopkowie z roku 1983.

Kościół filialny p.w. Błogosławionego Jana z Dukli w Chłopkowie

Parafia Św. Antoniego Padewskiego w Różańcu

Różaniec II nr 167
23-420 Tarnogród
tel. (0-84) 689-93-45

Odpust: Św. Antoniego - pierwsza niedziela po 13 czerwca
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8³⁰, 12⁰⁰,

Proboszcz: ks. kan. Stanisław Skrok

Historia parafii:

Do XIX w. była tutaj parafia unicka, którą w czasie kasaty obrządku greckokatolickiego zamieniono na prawosławną. Ta ostatnia funkcjonowała do I wojny światowej, natomiast łacinnicy należeli do parafii tarnogrodzkiej. Od I wojny światowej do 1936 r. w rekoncyliowanym kościele raz w roku odprawiało się nabożeństwo odpustowe na święto Narodzenia Matki Bożej. Od lat sześćdziesiątych obecnego stulecia Różaniec otrzymał swojego duszpasterza. Parafia

została utworzona 30 września 1975 r., przez bp. lubelskiego Bolesława Pylaka. Powstała z wydzielenia części terytorium parafii tarnogrodzkiej i z jednej wsi z parafii Obsza. Po dawnej parafii unickiej pozostał cmentarz. Plebanię wybudowano nową. Parafia została włączona do dekanatu tarnogrodzkiego. W czasie ostatniej wojny światowej miejscowa ludność sporo ucierpiała na skutek akcji eksterminacyjnej i walk z bandami. Krwawo zapisała się pacyfikacja Różańca z 18 marca 1943 r., kiedy zginęło 89 osób.

Kościół p.w. Antoniego Padewskiego w Różańcu

Pierwszy kościół drewniany z XVIII w. należał do parafii unickiej, a po kasacie unii zamieniono go na prawosławny. Został oddany katolikom i poświęcony w 1919 r. Wtedy był bardzo zniszczony.

W 1936 r. sprzedano go na licytacji i rozebrano. W 1905 r. katolicy postawili tu niewielką kaplicę p.w. św. Antoniego. W 1958 r. postanowiono kaplicę powiększyć. Prace wykonano w latach 1958-1961. Kilka lat później wybudowano zakrystię. Prezbiterium

i zakrystia są murowane, reszta kościoła drewniana. Budynek jest oszalowany wewnątrz. Na frontonie znajduje się wieża. Jest tu dębowy ołtarz z obrazem św. Antoniego (malowany w 1966 r.). Przy kościele znajdują się groby pomordowanych w czasie ostatniej wojny. Obok kościoła jest metalowa dzwonnica z 1989 r., w niej dwa dzwony: „Maryja” i „Józef”, konsekrowane w 1993 r., przez bpa zamojsko-lubaczowskiego Jana Śrutwę.

Kościół filialny p.w. Św. Stanisława Kostki w Różańcu I, parafia Różaniec

Odpust: Św. Stanisława Kostki - w niedziela po 18 września.

Msze święte: w niedziele i święta o godz. 10³⁰

Historia kościoła:

Kościół pochodzi z lat 1983 – 1991. Jest murowany z czerwonej cegły, kryty blachą. Poświęcony został 18 września 1992 r., przez bpa zamojsko-lubaczowskiego Jana Śrutwę.

Kościół filialny p.w. Stanisława Kostki w Różańcu I, parafia Różaniec

Parafia Św. Michała Archanioła w Soli

Sól 50,
23-400 Biłgoraj
tel. (0-84) 687-02-42

Odpust: Św. Michała Archanioła - ostatnia niedziela września
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9⁰⁰, 10¹⁵, 11³⁰

Proboszcz: ks. Piotr Podborny

Historia parafii:

Parafia założona została 1 marca 1919 r., przez bp. Mariana Fulmana. Od I połowy XVII w. istniała w Soli parafia greckokatolicka. Dopiero w XIX w., w czasie kasaty unii, powstała tu parafia prawosławna. Istniała do 1915 r. Po II wojnie światowej wybudowano nowy dom parafialny i budynki gospodarcze (budowę rozpoczęto w 1972 r.). Archiwum parafialne przechowuje m.in. akta metrykalne od 1919 r., księgę wizytacji od 1925 r. i kronikę od 1947 r. Pierwotnie była tu świątynia unicka, drewniana. Obecny kościół parafialny, p.w. św. Michała Archanioła, wybudowany został w roku 1872, jako cerkiew prawosławna (od 1919 r. był to kościół rzymskokatolicki). 1 marca

1919 r. kościół poświęcony został przez dziekana biłgorajskiego, ks. Czesława Koziółkiewicza. W okresie międzywojennym dobudowano zakrystię, a wystrój wewnętrzny przystosowano do kultu katolickiego. Malowanie kościoła wykonano w 1965 r. i ponownie w 1977 r. W 1979 r. górną część wieży drewnianej zastąpiono murowaną. W 2001 r. poświęcono obraz bł. ks. Zygmunta Pisarskiego, byłego wikariusza parafii Sól. Budynek jest murowany z cegły, w stylu cerkiewnym (budowany na planie krzyża greckiego), jednonawowy. Na frontonie znajduje się wieża z 1979 r. Ołtarz główny jest drewniany, przerobiony z carskich wrót w 1919 r. W ołtarzu mieści się obraz Serca Pana Jezusa (1920), na zasuwie są trzy obrazy do zmiany; MB Niepokalanie Poczętej (prawdopodobnie z cza-

Kościół p.w. Michała Archanioła w Soli

sów unickich), św. Michała Archaniola (1953, Zofia Grabska), Pan Jezus Cierpiący (1952, Zofia Grabska). Ołtarz boczny prawy jest z obrazami: św. Franciszka Serafickiego i Przemienienia Pańskiego (1920). Na lewym znajdują się obrazy: MB Różańcowej (1921)

i MB Częstochowskiej. Krucyfiks barokowy pochodzi z XVIII w. Monstrancja jest prawdopodobnie z 1740 r. Na dzwonnicy umieszczono dzwon kupiony w 1947 r. i sygnaturkę. Kościół został otynkowany z zewnątrz w 1979 r.

File:

Kościół filialny p.w. Nawiedzenia NMP (Matki Bożej Jagodnej) w Bidaczowie Starym, parafia Sól

Odpust: Nawiedzenie NMP (Matki Bożej Jagodnej) pierwsza niedziela lipca.

Msze święte: w niedziele i święta 10³⁰

Historia kościoła:

Powstał w latach 1982-1987. Budowany był według projektu inż. Stanisława Piluta z Lublina. Poświęcony był w 1987 r., przez bpa Jana Śrutwę. Budowę prowadził Ks. Kan. Adam Gorzelewski.

Kościół p.w. Nawiedzenia NMP (Matki Bożej Jagodnej) w Bidaczowie Starym

Kościół filialny p.w. Siedmiu Darów Ducha Świętego w Ciosmach, parafia Sól

Odpust: Niedziela Zesłania Ducha Świętego

Msze święte: w niedziele i święta o godz. 9⁰⁰

Historia kościoła:

Kościół pochodzi z lat 1982-1983. Budowany był wg projektu inż. Stefana Chmielowca. Poświęcony został przez bpa Bolesława Pylaka. Budowę prowadził Ks. Kan. Adam Gorzelewski.

Kościół p.w. Siedmiu Darów Ducha Świętego w Ciosmach

Parafia Przemienienia Pańskiego w Tarnogrodzie

ul. Kościelna 14
23-420 Tarnogród
tel./fax (0-84) 689-70-24

Odpust: : Św. Przemienienia Pańskiego - 6 sierpnia

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 9³⁰ (w wakacje nie ma), 11⁰⁰, 17⁰⁰

Proboszcz: ks. kan. Ryszard Sierkowski

Historia parafii:

Parafia założona w 1598 r., przez bp. przemyskiego Wawrzyńca Goślickiego. Smutno w dziejach zapisała się II wojna światowa: aresztowania, wywóz do obozów koncentracyjnych. 3 lipca 1943 r. było wysiedlenie ludności. Podczas dokonywania akcji pacyfikacyjnej w okolicy, od czerwca '43 do lipca '44 funkcjonował tutaj obóz. Pierwszy drewniany kościół był p.w. Zwiastowania NMP, św. Anny i św. Wawrzyńca. Spalony został w 1629 r. Drugi, p.w. Przemienienia Pańskiego, NMP, św. Anny i św. Wawrzyńca, wzniesiono w latach: 1630-1632 z fundacji ks. Andrzeja Kłopotckiego, kanonika zamojskiego. Rozebrano

Kościół p.w. Przemienienia Pańskiego w Tarnogrodzie

go przed 1764 r. Budowę obecnego rozpoczęta po 1750 r. staraniem ks. Józefa Łysakowskiego z fundacji Tomasza Antoniego Zamoyskiego, wojewody lubelskiego. Budowę ukończono po 1771 r. staraniem ks. Baltazara Dulewskiego kanonika chełmskiego i zamojskiego, z fundacji Jana Jakuba Zamoyskiego. Jest to kościół późnobarokowy z rokokową dekoracją. Murowany z cegły, otynkowany, detale architektoniczne są z piaskowca. Trzynawowy, bazylikowy. Ołtarz główny jest barokowy z poł. XVII w. W 1783 r. przeniesiony został z kolegiaty zamojskiej (zbudowany z drzewa przez sztukatora Fabiana Möllera), z dekoracją chrząstkową i rzeźbami Matki Boskiej z Dzieciątkiem, Michała Archaniola i czterech aniołów. W polu środkowym znajduje się obraz Przemienienia Pańskiego prawdopodobnie z pierwszej połowy XVII w. wg Rafała, z domalowanym w XVII w. herbem Jasińczyk i literami ks. Andrzeja Kłopotckiego (zm. w 1669 r.). Na zasuwie widnieje obraz Zwiastowanie wg Murilla. Po bokach są dwa oryginalne obrazy Domenica Tintoretta, zamówione w Wenecji: św. Jana Chrzciciela i Jana Ewangelisty. W zwieńczeniu obraz Boga Ojca, wszystkie z tegoż czasu. Tabernakulum rokokowe pochodzi z XVIII w. W nawach bocznych znajdują się ołtarze: barokowy z XVII w. z rzeźbami aniołów oraz obrazem Matki Boskiej Królowej Apostołów, herbem Jasińczyk i literami fundatora ks. Andrzeja Kłopotckiego oraz datą 1671 r. W zwieńczeniu jest obraz św. Kazimierza Królewicza. Kolejny barokowy ołtarz pochodzi z XVII w. z rzeźbami św. Jana Kantego i św. Jana Nepomucena z XVIII w. Na trzecim rokokowym ołtarzu z XVIII w. z rzeźbionym krucyfiksem i rzeźbami aniołów, jest w zwieńczeniu obraz z XVIII w. Kolejne dwa ołtarze również mają charakter rokokowy. W jednym jest obraz św. Tekli, w drugim obraz św. Antoniego, obydwa pochodzą z XVIII w.

File:**Kościół filialny p.w. MB Królowej
Polski w Korchowiu, parafia
Tarnogród****Odpust:** Matki Boskiej Królowej Polski (3 maja)**Msze święte:** w niedziele i święta o godz. 9⁰⁰**Historia kościoła:**

Wybudowano go wg projektu inż. Jana Nowaka z Tomaszowa Lub. Kościół jest jednonawowy, kryty blachą. Wnętrze wykonano wg projektu mgr inż. Marii Chomentowskiej z Lublina.

Kościół MB Królowej Polski w Korchowiu

**Kościół filialny p.w. św. Rocha w
Tarnogrodzie, parafia Tarnogród****Odpust:** Św. Rocha - 16 sierpnia**Msze święte:** w niedziele i święta o godz. 15⁰⁰**Historia kościoła:**

Wzniesiony z pierwszej połowy XVII w., jako kościół wotywny w związku z epidemiami, być może fundacji Tomasza Zamoyskiego wojewody podolskiego i kijowskiego, późniejszego kanclerza wiel-

Kościół p.w. Św. Rocha w Tarnogrodzie

kiego koronnego. Poświęcony został w 1668 r. przez dziekana leżajskiego, ks. Tomasza Kaczorkiewicza. Remontowano go m.in. w latach 1846/1847, odnawiano w 1907 i 1996 r. Kościół jest drewniany, konstrukcji zrębowej, na ceglanej podmurówce, oszalowany, wzmocniony lisicami. Jednonawowy, z nieco węższym prezbiterium zamkniętym trójbocznie, przy którym od północy jest zakrystia. Od zachodu otwarta kruchta z XIX w., na czterech słupach. Strop płaski z fasetą. Belka tęczowa fazowana z rozetą i datą 1624, wsparta na konsolkach z krucyfiksem rokokowym. Chór muzyczny jest drewniany, wsparty na dwóch słupach. Dach dwuspadowy wspólny dla nawy i prezbiterium, z wieżyczką na sygnaturkę pobitą blachą, nad zakrystią kalenicowy o trzech połaciach. Ołtarz główny barokowy z ok. połowy XVII w. z dwiema rzeźbami apostołów oraz obrazem św. Rocha z ok. połowy XIX w. Przy ołtarzu na konsolkach rzeźby Św. Kazimierza i Zygmunta. Organy barokowe z XVIII w. Ławka barokowa z XVIII w. Ponadto w kościele znajdują się obrazy Św. Rocha z XVII w. oraz Wręczenie kluczy św. Piotrowi, barokowy z pierwszej połowy XVIII w. i św. Sebastian z XVIII w. a także św. Michał z XVIII w. i Ukrzyżowanie, obraz ludowy.

**Kościół filialny p.w. MB Szkaplerznej
w Woli Różanieckiej, parafia Tarnogród****Odpust:** Matki Boskiej Szkaplerznej - pierwsza niedziela po 16 lipca**Msze święte:** w niedziele i święta o godz. 10³⁰**Historia kościoła:**

Kościół powstał wg projektu inż. mgr Władysława Frąckiewicza z Krasnegostawu. Jest murowany, jednonawowy, kryty blachą. Projekt wnętrza wykonała inż. mgr Maria Chomentowska z Lublina

Kościół w Woli Różanieckiej

Parafia Matki Boskiej Częstochowskiej w Tereszpolu

ul. Długa 311
23-407 Tereszpol
tel. (0-84) 687-60-12

Odpust: : Przemienienia Pańskiego - 6 sierpnia,
MB Częstochowskiej 26 sierpnia.
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 9³⁰, 12⁰⁰

Proboszcz: ks. wicedziakan Antoni Gębala

Historia parafii:

Już w XVII w. w Tereszpolu istniała parafia unicka. Należała do unickiej diecezji chełmskiej (dekanat Szczebrzeszyn). Parafia uposażona przez rodzinę Zamoyskich. W 1874 r. w miejsce parafii unickiej utworzono prawosławną. Istniała ona do 1915 r. W 1918 r. bp lubelski wyznaczył ks. Antoniego Kotyłłę do zorganizowania parafii łacińskiej. Została ona założona 10 lutego 1919 r., przez bp. Mariana Fulmana i włączona do dekanatu szczebrzeszyńskiego (obecnie dekanat józefowski). W 1926 r. wybudowano plebanię. Na terenie parafii działało bractwo różańcowe i bractwo Drogi Krzyżowej. Od dawna istnieje przy

parafii niewielka biblioteka. Pierwszy kościół, wybudowany jeszcze w okresie unickim, wznosił się na wzgórzu zwanym obecnie „Cerkiewskim” i nosił nazwę Matki Boskiej Protekcji (dzisiaj na tym miejscu znajduje się stara figura). Kolejny kościół drewniany istniał do roku 1851. Wtedy staraniem i kosztem ordynacji zamojskiej oraz miejscowych parafian wybudowano nowy kościół, istniejący do dnia dzisiejszego. W latach: 1875-1915 zamieniony został na cerkiew prawosławną, a po I wojnie światowej oddany katolikom obrządku łacińskiego (wtedy otrzymał wezwanie Matki Boskiej Częstochowskiej). W latach 1952-1957 był gruntownie przebudowany i rozbu-

Kościół p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Tereszpolu

dowany. Pracami kierował inż. archidiec. Adam Klimek. Obecny kościół jest murowany z kamienia i cegły, trzynawowy. Przy prezbiterium z jednej strony znajduje się zakrystia, a z przeciwnej - kaplica. Świątynia wyposażona jest w ołtarz drewniany wykonany w 1936 r. (restaurowany w latach 80.). Kamienna

chrzcielnica pochodzi z 1955 r. Obok kościoła około 1851 r. wybudowano dzwonnice murowaną. Dwa dzwony zostały wykonane w Przemyślu. Na placu przykościelnym stoi figura Matki Boskiej Niepokalanej. Parkan kościelny wykonany jest z kamienia józefowskiego.

Kościół filialny p.w. Miłosierdzia Bożego w Lipowcu, parafia Tereszpol

Odpust: w święto Miłosierdzia Bożego - tydzień po Wielkanocy

Msze święte: w niedziele i święta o godz. 10⁴⁵

Historia kościoła:

Kościół pochodzi z 1984 r. Jest drewniany. Wykonany został wg projektu inż. Stanisława Ciechana z Lublina. Poświęcony w 1984 r. przez bpa Jana Śrutwę, ówczesnego biskupa pomocniczego w Lublinie. Dach kryty jest blachą.

Kościół p.w. Miłosierdzia Bożego w Lipowcu

Parafia Św. Jana Chrzciciela w Trzęsinach

Trzęsiny 29
22-463 Radecznicza
tel. (0-84) 681-02-72

Odpust: Św. Jana Chrzciciela - 24 czerwca
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9⁰⁰, 11³⁰

Proboszcz: ks. kan. Julian Brzezicki

Historia parafii:

Parafię łacińską założył 15 października 1922 r. bp. lubelski Marian Fulman. Plebanię urządzono w dawnej szkole, a budynki gospodarcze wybudowano w 1926 r. II wojna światowa zapisała się smutnymi wspomnieniami w historii parafii. W 1943 r. wysiedlono Trzęsiny i Smoryń. Były ofiary śmiertelne. Mieszkańcy razem ze swoim proboszczem ks. J. Perskiewiczem przeszli obóz w Zwierzyncu. W 1948 r. w Trzęsinach gościł bp lubelski Stefan Wyszyński. Kapitałny remont plebani odbył się w 1996 r. (była niezamieszkała od 1987 r.). W 1998 r. odbudowano „Organistówkę” z przeznaczeniem na Dom Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży (prace trwały w latach: 1997-1999). Tablicę pamiątkową poświęcił Jan Paweł II w Zamościu 12 czerwca 1999 r. Uroczystego poświęcenia i otwarcia Domu dokonał ks. bp Mariusz Leszczyński w dniu 7 listopada 1999 r. Kościół parafialny p.w. Świętego Jana Chrzciciela, (pierwotnie cerkiew prawosławna z 1902 r.), jest drewniany, na podmurówce z cegły i kamienia. Rekoncyliowany 15 października 1922 r. przez ks. A. Wadowskiego. Kościół jest orientowany, nawa na rzucie prostokąta. Od wschodu jest prezbiterium zamknięte ścianą prostą, po obu jego bokach są zakrystie. W przedniej części nawy znajduje się chór muzyczny na dwóch słupach. Nawa przykryta jest stropem z zaokrąglonymi fasetami. Bryła kościoła jest prosta, ściany oszalowane deskami przybijanymi pionowo z listwowaniem, wzmocnione lisicami. Narożniki są odeskowane. W elewacji frontowej nad drzwiami głównymi kruchty znajduje się małe okienko chóru, w szczycie dachu ząbkowane wiatrownice. Szczyt dachu nawy głównej oszalowany jest w jodełkę, w jego środ-

ku duże okna zamknięte półkoliście. Nad przednią częścią nawy trójczłonowa wieża na rzucie kwadratu, przykryta wysokim, ośmiopłociowym ostrosłupem zwieńczonym krzyżem. Dachy dwuspadowe, pobite blachą. W ołtarzu głównym znajdują się obrazy: Chrztu Chrystusa w Jordanie i Św. Antoniego Padewskiego. Po lewej stronie nawy jest ołtarz Św. Józefa Oblubieńca NMP, a z prawej obraz Matki Bożej. Obok kościoła drewniana stoi dzwonnica z 1950 r., w niej są dwa dzwony.

Kościół p.w. Św. Jana Chrzciciela w Trzęsinach

Parafia Św. Dominika w Turobinie

ul. Kościelna 2
23-465 Turobin
tel. (0-84) 683 33 50

Odpust: : Niedziela Trójcy Przenajświętszej, Św. Dominika - pierwsza niedziela sierpnia.

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8⁰⁰, 10⁰⁰, 16⁰⁰

Proboszcz: ks. kan. Władysław Trubicki

Historia parafii:

W 1604 r. diecezję chełmską podzielono na dekanaty, a jednym z nich został Turobin. W życiu religijnym parafii pewną rolę odgrywały stowarzyszenia religijne, m. in. założone 1598 r. bractwo św. Anny, istniejące do pocz. XX w., oraz bractwo różańcowe działające od 1637 r., III zakon św. Dominika (od 1880 r.) oraz III zakon franciszkański. Dawniej przy parafii istniała biblioteka. Przez długi czas wikariuszami byli tu bernardyni. Do XIX w. zamieszkiwali ten teren także unicy. Pierwszy kościół p.w. Wszystkich Św. wybudowano w 1430 r. Został on spalony przez Tatarów w 1509 r. Następny wzniesiono w 1530 r. p.w. św. Dominika. Istnieje on do dzisiaj. Fundatorami była rodzina Górków. Konsekrowany był przez bpa Jakuba Buczackiego w 1530r. W latach 1574-95 zamieniony został na zbór kalwiński. W 1620 r. rozbudowany został przez Tomasza i Elżbietę Zamoyskich (budowniczym był Jan Wolff). Po sprofanowaniu go przez Kozaków, ponownie konsekrowany był przez bpa Mikołaja Świrskiego w 1650 r. Dwa razy niszczyły go pożary: pod koniec XVII w. i w 1951 r. Potem kilkakrotnie był remontowany. Kościół jest murowany z kamienia i cegły, jednonawowy, w stylu renesansu lubelskiego (z elementami późno-

gotyckimi). Ołtarz główny jest drewniany z początków XVII w., w późniejszym czasie gruntownie przerobiony. Można w nim zobaczyć dwa obrazy, pochodzące prawdopodobnie z kościoła w Radecznicy: św. Jana Nepomucena z XVIII w. i Trójcy Przenajświętszej z XVIII w. Na ołtarzu bocznym, po lewej, przy tęczycy z czarnego marmuru, znajdują się obrazy św. Marii Magdaleny i św. Heleny (oba z XVII w.). Po prawej jest ołtarz drewniany z obrazem św. Rocha (XVIII lub XIX w.) W nawie po prawej stronie jest także ołtarz z obrazem św. Józefa z XIX w., zaś w kaplicy północnej wykonany z czarnego marmuru ołtarz z obrazem św. Anny (1630 r.) W kaplicy południowej znajduje się ołtarz z obrazami Matki Bożej z XVII i XVIII w. oraz Matki Bożej z Chrystusem z XIX w. Na chórze są organy z 1886 r. W zakrystii przechowuje się zabytkowe szaty i naczynia liturgiczne.

Kościół p.w. Św. Dominika w Turobinie

Filie:**Kaplica dojazdowa Św.
Maksymiliana Kolbego
w Guzówce, parafia Turobin**

Odpust: Św. Maksymiliana Kolbego -
15 sierpnia

Msze święte: w niedziele i święta
o godz. 10³⁰

Kościół p.w. Św. Maksymiliana Kolbego w Guzówce

**Kaplica dojazdowa Św. Anny
w Hucie Turobińskiej, parafia
Turobin**

Odpust: Św. Anny -
ostatnia niedziela lipca

Msze święte: w niedziele i święta
o godz. 8⁰⁰

Kościół p.w. Św. Anny w Hucie Turobińskiej

**Kaplica dojazdowa MB
Różańcowej w Tarnawie
Dużej, parafia Turobin**

Odpust: MB Różańcowej -
pierwsza niedziela października

Msze święte: w niedziele i święta
o godz. 9¹⁵

Kościół p.w. MB Różańcowej w Tarnawie Dużej

Parafia Św. Jozafata w Zamchu

Zamch,
23-413 Obsza
tel. 0-505-119-765;
0-505-119-695

Odpust: : Najświętszego Serca Pana Jezusa - niedziela po uroczystości,
św. Jozafata - 12 października
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Proboszcz: ks. Jan Łagód

Historia parafii:

W 1588 r. Zamch przeszedł na własność Jana Zamoyskiego. W swojej rezydencji Zamoyscy mieli kaplicę obrządku rzymskokatolickiego. Obsługiwali ją przeważnie kapelani zakonni. Natomiast dla miejscowej ludności obrządku greckokatolickiego postarano się o erekcję parafii unickiej. Istniała ona do kasaty unii w 1875 r. Ostatni proboszcz unicki, ks. Julian Gruszkiewicz, musiał uciekać do Galicji, a parafię zamieniono na prawosławną (istniała do I wojny światowej). Katolicy obrządku łacińskiego należeli do parafii Łukowa. Parafia łacińska w Zamchu została utworzona 5 października 1928 r., przez bp. lubelskiego Mariana Fulmana. Ciężkim okresem w historii parafii była II wojna światowa, kiedy spora ilość osób zginęła. Również proboszcz ks. Jan Lipski, dostał się do obozu koncentracyjnego w Dachau w 1941 r.

Pierwszy kościół unicki, drewniany, spłonął w 1841 r. Kościół obecnie istniejący, p.w. św. Jozafata, został wybudowany w 1842 r. z fundacji hr. Konstantego Zamoyskiego. Konsekrowany został przez bp. unickiego Felicjana Szumborskiego w 1843 r. W latach 1875-1919 zamieniono go na cerkiew prawosławną, a w 1919 r. oddano katolikom. Od 29 czerwca 1943 r. do lipca 1944 ponownie był zamieniony na cerkiew prawosław-

ną. W 1969 r. został odnowiony. Kościół jest murywany, neogotycki, jednonawowy. Ma prostokątne, zwrócone na północ prezbiterium, przy którym jest zakrystia i skarbczyk. Dach jest dwuspadowy z wieżyczką na sygnaturkę nad nawą. W świątyni znajdują się dwa ornaty z tkanin z XVIII w. oraz kapa z połowy XIX w. W głównym ołtarzu barokowym mieści się obraz św. Anny z Matką Boską, a po bokach obrazy św. Praksedy i św. Jozafata Kuncewicza. Ponadto w kościele są obrazy w dwóch ołtarzach bocznych: MB Częstochowskiej, Najświętszego Serca Pana Jezusa. Chrzcielnica jest wykonana z piaskowca. Na chórze muzycznym stoi fisharmonia. Dawne organy po kasacji unii sprzedano do kościoła w Suścu. Obok kościoła znajduje się brama - dzwonnica z 1842 r. Dwa dzwony wykonane zostały w firmie Felczyńskiego po II wojnie światowej (w 1953 r. konsekrował je bp Tomasz Wilczyński).

Kościół p.w. Św. Jozafata w Zamchu

Parafie, kościoły i kaplice w Powiecie Biłgorajskim PARAFIE PRAWOSŁAWNE

Parafia prawosławna Św. Jerzego w Biłgoraju

ul. Tarnogrodzka 3,
23-400 Biłgoraj
tel. (0-84) 686-08-98

Odpust: Św. Jerzego – 23 czerwca

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 9⁰⁰ - niedziela, 10⁰⁰ - święta.

Proboszcz: ks. Jarosław Biryłko

Historia parafii:

W Biłgoraju 24 września 2006 r. została powołana do życia parafia prawosławna p.w. Św. Jerzego. Poświęcenia kaplicy dokonał Arcybiskup Abel. Pierwszy raz mieszkańcy Biłgoraja i okolic mieli okazję ponownie uczestniczyć w liturgii świętej wyznania prawosławnego. W uroczystościach udział wzięli przedstawiciele władz lokalnych: Burmistrz Miasta Janusz Roslan i Starosta Biłgorajski Stanisław Schodziński. Przed św. liturgią arcybiskup dokonał poświęcenia kaplicy. W słowie wygłoszonym do zebranych wyraził głęboką radość i zadowolenie z postawy wiernych i ludzi dobrej woli, którzy od wielu

lat dążyli do tego, by parafia prawosławna św. Jerzego w Biłgoraju po latach zaczęła prowadzić życie liturgiczne. Swoją obecnością uroczystość zaszczylił także ksiądz z sąsiedniej parafii rzymskokatolickiej. Na koniec arcybiskup Abel podziękował wszystkim zebranym za przybycie. Szczególne podziękowania i uznania skierował do ks. Włodzimierza Klimiuka, proboszcza parafii prawosławnej z Tarnobrodu. Podziękował mu za trud i oddanie włożone w wychowanie społeczności biłgorajskiej.

Filia:

Szczebrzeszyn p.w. Zaśnięcia N.M.P.

Parafia prawosławna p.w. Św. Jerzego w Biłgoraju

Parafia prawosławna Św. Trójcy w Tarnogrodzie

ul. Cerkiewna 1
23-420 Tarnogród
tel. (0-84) 689-70-81

Odpust: Ku czci Św. Apostołów Piotra i Pawła - 29 czerwca

Msze św. w niedziele i święta, godz.: 10⁰⁰

Proboszcz: ks. prot. Włodzimierz Klimiuk

Historia parafii:

Dzieje cerkwi w Tarnogrodzie nie są dotąd zbada-
ne. Uposażenie dla cerkwi zostało wyznaczone w
akcie z 1567 roku, wkrótce też zapewne powsta-
ła pierwsza cerkiew. Być może spłonęła ona wraz z
kościółem w 1645 roku. Restaurowana w 1773 roku.
Istniała do początku XIX wieku, kiedy zbudowano
nową, drewnianą. Obecna, murowaną cerkiew pra-
wosławną, wzniesiono w latach 1871-72, lub jak po-
daje rejestr cerkwi II Okręgu Biłgorajskiego w 1868
r. Nową cerkiew ulokowano na wzgórku naprzeciw
dawnej drewnianej, przy drodze do Bukowiny. Wy-
święcona w 1872 roku przez Arcybiskupa Fławiana
Chełmsko-Warszawskiego. Okres międzywojenny
w życiu parafii jest to okres ciężkich doświadczeń
wiary prawosławnej. Kościół katolicki jak i ówczes-
ny rząd II Rzeczypospolitej dokonuje poprzez akcję
pacyfikacji i rewindykacji majątku cerkiewnego i
dusz. Pierwsza fala rewindykacji przypadła na lata
1918 - 1924. W tym czasie
rząd polski przeprowadził
akcję burzenia cerkwi pra-
wosławnych, oraz przejął w
1919 roku pod zarząd pań-
stwowy majątek cerkiewny.
Według Konstantego Sro-
kowskiego dokonano wte-
dy „rewindykacji” około
80% majątku cerkiewnego,
nawet tych obiektów, któ-
re nie były unickie czy ka-
tolickie. Np. we wsi Bisz-
cza odebrano cerkiew mu-
rowaną, którą prawosławni
wybudowali w 1912 roku.
Obecnie prawosławni wsi
Biszczka należą do parafii
prawosławnej w Tarnogrodzie.
Parafia tarnogrodzka
jako jedna z nielicznych

parafii Lubelszczyzny jest powołana do życia po II
wojnie światowej. W 1946 roku ksiądz Antoni Po-
pudniak przybywa z Chmielka i obejmuje parafię w
tragicznym stanie. Brak plebani, puste wnętrze cer-
kwi, ilość wiernych około 340 osób w promieniu 30
km. W 1959 roku ks. Michał Chołmczyk rozpoczyna
budowę plebani z zaciągniętego kredytu w banku. W
dwa lata później proboszcz zamieszkuje na plebani.
Kolejny proboszcz ks. Grzegorz Misiejuk odzysku-
je kilkanaście ikon z cerkwi w Babicach i Majdanie
Księżpolskim. Z wielkim trudem przeprowadza się
odnowienie wnętrza cerkwi w 1968 roku. I tak w
roku 1980 remont elewacji zewnętrznej cerkwi, 1983
r. wykonanie ogrodzenia kamienno - metalowego
wokół cerkwi.

Filie:

Kulno p.w. Św. Michała Archanioła

Parafia prawosławna p.w. Św. Trójcy w Tarnogrodzie

Filia Korców p.w. Podwyższenia Krzyża Pańskiego w Korchowiu

Historia:

30 lipca we wsi Korców odbyło się uroczyste poświęcenie nowej cerkwi p.w. Podwyższenia Krzyża Pańskiego. Uroczystym nabożeństwom – rytowi poświęcenia świątyni oraz pierwszej Boskiej Liturgii – przewodniczył prawosławny arcybiskup lubelski i chełmski Abel. Budowa cerkwi w Korchowiu rozpoczęła się w 2003 r., gdy dokonano poświęcenia kamienia węgielnego. Wcześniej we wsi istniała cer-

kiew pod tym samym wezwaniem, która została zburzona pod koniec lat 20-tych XX w. Nową świątynię prawosławną wzniesiono na miejscowym cmentarzu. Cerkiew w Korchowiu jest świątynią filialną parafii prawosławnej w Tarnogrodzie, do której należy ta wieś. Parafia tarnogrodzka wchodzi w skład dekanatu zamojskiego Prawosławnej Diecezji Lubelsko – Chełmskiej.

Kaplica p.w. Podwyższenia Krzyża Pańskiego w Korchowiu

Parafie, kościoły i kaplice w Powiecie Biłgorajskim PARAFIE POLSKOKATOLICKIE

Parafia polskokatolicka Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Św. Józefa w Długim Kącie

Długi Kąt
23-460 Józefów
tel. (0-84) 687-83-19

Odpust: Św. Józefa - 19 marca Św. Anny - 26 lipca
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 10⁰⁰, 12⁰⁰

Proboszcz: ks. infułat mgr Kazimierz Bonczar

Historia:

Na skraju wsi znajduje się drewniany kościół p.w. Najświętszej Marii Panny Nieustającej Pomocy i św. Józefa. Jest to kościół Polsko katolicki. Prezbiterium kościoła zwrócone jest na południowy wschód. Budynek ma murowaną apsydę, wzniesiono go w 1975 r., na planie prostokąta. Od frontu ma szeroka kruchtę. Do prezbiterium dostawiona jest wieża półkolista w planie apsydy. Z obydwu stron prezbiterium znaj-

dują się zakrystie. Prawa wysunięta jest poza wydłużoną ścianę nawy. Z przodu nawy umieszczony jest chór muzyczny wsparty na dwóch słupach. Okna nawy zamknięto półkoliście a w apsydzie mają formę krzyży. Nawa i prezbiterium przykryte są pozornym sklepieniem o mocno spłaszczonym łuku. Dach kościoła jest dwuspadowy. Na dachu od frontu dostawiono wieżyczkę. Druga wieżyczka umieszczona jest nad prezbiterium.

Kościół Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Św. Józefa w Długim Kącie

Parafia polskokatolicka p.w. Św. Izydora Rolnika w Gródkach

Gródki 100
23-465 Turobin
tel. (0-84) 683-52-08

Odpust: druga niedziela maja oraz niedziela po 14 września
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8³⁰, 11⁰⁰

Proboszcz: ks. Henryk Mielcarz

Parafia polskokatolicka p.w. Św. Izydora Rolnika w Gródkach

Parafia polskokatolicka p.w. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski i Podwyższenia Krzyża Św. w Majdanie Nepryskim

Majdan Nepryski 126a
23-460 Józefów k. Biłgoraja
tel. (0-84) 687-87-77

Odpust: druga niedziela maja oraz niedziela po 14 września
Msze św. w niedziele i święta, godz.: 8³⁰, 11⁰⁰

Proboszcz: ks. dziekan dr Mieczysław Piątek

Parafia Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski i Podwyższenia Krzyża Św. w Majdanie Nepryskim